

Příloha č. 1: Rozhovory s účastníky

Rozhovor s účastníky Dovolené v Protektorátu

1. rozhovor

Dotazovaný: Ivana Dočekalová

Datum: 11. 1. 2019

Tomáš

Tento rozhovor použiji pro bakalářskou práci o living history ve vysílání České televize. Living history je jeden ze subžánrů tzv. reality TV, kdy jde jednoduše o to, ukázat divákům v TV reálné lidi a to, jak se chovají v daných situacích. Mně jde především o zjištění pohledu účastníků na samotné natáčení a zároveň na prožití daných historických událostí. Budu velice rád, pokud budeš odpovídat pravdivě a především tak, jak dané situace cítíš. Výsledkem tohoto rozhovoru nakonec bude shrnutí, jak moc je možné se v dnešní době vcítit do jiného období a posléze to přenést skrze televizní obrazovky na diváky.

Ještě se zeptám na důležitou otázku. Souhlasíš s tím, že tento rozhovor a tvoje odpovědi budou zaznamenány a spolu se jménem a příjmením budou součástí přílohy mé bakalářské práce?

Ivana

Ano, není problém.

Tomáš

Děkuji moc. Můžeme tedy začít. Na co, jako na první věc, si vzpomeneš, když se řekne „Dovolená ve starých časech“?

Ivana

Vzpomenu si na chalupu, ve které jsme žili. Vždy se mi vybaví ten pohled na nádhernou stráž s chalupou – jednoduše nádherné prostředí.

Tomáš

To věřím, muselo to být nádherné prostředí. A pokud zavzpomínáš na natáčení, jako takové, co se ti vybavuje? Jak na něj vzpomínáš?

Ivana

Samozřejmě dneska už člověk zapomíná na ty nepříjemné události, které jsme prožili a vzpomínám na to, jak jsme tam byli s rodinou, jak jsme na sebe měli spoustu času, a to i přes to, že jsme tam prožívali strach a různé nepříjemné situace, u kterých jsme nevěděli, jak se budou vyvíjet. Nevěděli jsme totiž, co můžeme všechno očekávat.

Najednou byl člověk odtržený od civilizace. My jsme se toho samozřejmě ze začátku báli, ale na závěr se nám pak vůbec nechtělo vracet „zpět do civilizace“. Pro mě samotné to natáčení bylo něco úžasného.

Tomáš

Chápu tě správně, že oproti tomu, jak jsi to prožívala původně, se změnil tvůj pohled na natáčení?

Ivana

Ano – to určitě. Ve chvíli, kdy jsme se nastěhovali do té chalupy, tak nám běželo hlavou „kde jsme se to ocitli? Co tady děláme? Jak to tady vydržíme 2 měsíce? Co se bude dít?“. Měli jsme prostě obavy z toho, co bude. To bylo ale ve chvíli, kdy jsme spatřili chalupu. Ještě před tím, když nás oblékli do kostýmů a posadili nás do auta, tak mi běželo hlavou „už je to tady, už se z toho nedá vycouvat“ a plní očekávání jsme přemýšleli nad tím, co nás čeká. Poté jsme dorazili na místo, vystoupili jsme a viděli

stráň a nad ní chalupu. Pohled to byl nádherný. Poté jsme ale přicházeli blíž k té chalupě a začali jsme si všimnout, že ta chalupa není úplně úžasná a že tam jsou ještě nějaká další stavení, která jsou ještě méně lákavá.

Ve chvíli ale, kdy jsme vešli do chalupy, tak na mne dýchla atmosféra „návštěvy u mé babičky“. A bylo to velice příjemné. V tu chvíli jsme byli nadšení. Tušili jsme, jaké období může asi přijít, ale ještě jsme nevěděli přesně, ve které době jsme. Pak jsme ale zjistili, že budeme mít na starost zvířata a rozlehlé pole a v tu chvíli jsme vůbec netušili, jak to všechno zvládneme.

Ještě k samotnému průběhu toho natáčení. Ze začátku bylo pro mě zvláštní tam žít a zvykat si na to, že se kolem nás pohybují kameramani a zvukaři v oblečení z 21. století a s moderní technikou v ruce. Ze začátku mi to tu atmosféru narušovalo. Během asi tří dnů, velmi rychle, až jsem z toho byla překvapená, jsem to vůbec nevnímala. Prostě jako by tam nebyli. Nezačali jsme se předvádět – chovali jsme se naprosto stejně, jako když tam nebyli. V tu chvíli tam totiž člověk žije a toto prostě nevnímá – měli jsme spoustu jiných starostí, které nás uchovávali v tom našem příběhu.

Tomáš

Takže nemělo na tebe přímý vliv to, že jsi byla takto v úzkém kontaktu s 21. stoletím?

Ivana

Ze začátku to mělo vliv, ale později opravdu ne. Do dneška nad tím přemýšlím a přijde mi to zvláštní. Další zajímavostí bylo, že jsme vlastně prožívali den za dnem. Byli jsme tam tři neděle a stále jsme měli pocit, že toho máme ještě víc před sebou. Říkali jsme si, že to bude ještě asi moc dlouhé.

Takže to natáčení jsme nakonec ani moc nevnímali. První za námi přišla postava pana starosty z té dané vesnice. Ze začátku se mi chtělo smát – byl oblečen v dobovém oblečení a dělal, že to je starosta. Věděla jsem, že to je přeci herec a měla jsem chuť si z toho dělat legraci. Velmi brzy mě to ale přešlo. Stále jsem měla na sobě dobové oblečení a stále tam nebylo kromě štábu a jejich techniky nic z civilizace. A najednou jsem začala věřit, že tady tento starosta, je opravdu starosta, že sousedka, která tam za námi přišla, je opravdu naše sousedka. Najednou jsem se do toho vžila.

Celkově mi trvalo asi týden, než jsem se vžila do té doby. Moji rodiče se do toho vžili asi během tří dnů, jelikož tuto dobu zažili jako malí. Druhý den jsme se probudili a v rádiu oznámili, že je rok 1938. A moje maminka se úplně zhrozila a řekla „co budeme dělat, je válka!“ Úplně se přepnula do té doby. Celkem rychle se do příběhu přepnul i Jakub. Tehdy mu bylo asi 10 let a tím, jak je to dítě, tak mu to netrvalo moc dlouho. A pak tam byl Marek, kterému bylo 15 let a Honza. Těm to trvalo asi ze všech nejdéle – uvědomovali si to, že se jedná o fikci a že reálně nic nehrozí. Potom je to ale pohltilo také.

Tomáš

Nyní bych se chtěl zeptat na události kolem castingu a vstupu do samotného projektu. Úplně jako první by mě zajímalo, kdo byl iniciátorem vstupu do něj?

Ivana

Byl to hrozně zvláštní příběh. Jakub s Markem jsou přihlášení v castingové společnosti. Čas od času jim přijde na můj email nějaká nabídka na natáčení reklamy. A jednou mi přišel email, že hledají třígenerační rodiny. Nic moc dalšího tam již nebylo do detailu popsáno. Pro mě bylo směřodonné, že se jednalo o nějaký casting, kde hledají třígenerační rodinu. Zaujalo mě to, jelikož my jsme třígenerační rodina.

Tak jsem jim emailem poslala fotku a nikomu od nás jsem nic neřekla. Žila jsem v tom, že se jedná o reklamu. Asi za tři neděle se mi ozvali, že by měli zájem nás vidět. Tak jsem nakonec šla za celou rodinou a začali jsme řešit, zda to alespoň zkusíme. Nakonec jsme si řekli, že kdyby to mělo vyjít, tak si alespoň každý z nás něco málo přivydlá.

Tomáš

Od začátku jsi tedy nevěděla, že se jedná o nějaký dlouhodobější projekt?

Ivana

No právě že vůbec. Pak mi někdo říkal, že to prý běželo i v televizi, ale já si toho vůbec nevšimla.

Nakonec jsme tedy vyrazili na casting do Prahy. Zeptali se nás na pár věcí a my jim spontánně odpověděli. Stále tam ale byla zvláštní atmosféra – oni si mysleli, že my víme, do čeho jdeme a my jsme si zase říkali, že je to nějaká reklama a stále nedocházelo k tomu propojení toku informací mezi námi.

Nakonec nás kontaktovali s tím, že by nás chtěli vidět znovu, konkrétně tedy režiséři. Tak jsme přijeli na casting, tam nás zpovídali a natáčeli naše reakce. A z ničeho nic tam zaznělo, „tak bouchejte šampaňské, vyhráli jste! Máte dva měsíce volna.“ Nikdo nechápal, co jsme vyhráli a už vůbec jsme nepochopili, že natáčení reklamy trvá dva měsíce. Až v tuto chvíli se naše myšlení střetla. Okamžitě jsme reagovali, že jsme o tomto nevěděli a že na to nejsme vůbec připraveni.

Nakonec nám vysvětlili, o co vlastně jde. Když jsme z toho castingu odcházeli, tak jsme si řekli, že to alespoň zkusíme. V práci nám dali oběma neplacené volno a kluci měli prázdniny. Řekli jsme si, že to tak má asi být a šli jsme do toho.

Pak jsme už jen tápali, co to bude za projekt, do jaké doby půjdeme a jak to bude celé probíhat.

Tomáš

Tím mi nahráváš na další otázku. Byli jste vybráni a čekali jste na to, až nastane den, kdy se vrátíte do minulosti. Co jste všechno věděli dopředu za informace o tomto projektu?

Ivana

Pomaloučku jsme se snažili zjišťovat, o co se jedná. Bylo nám vysvětleno, že se jedná o projekt, kdy nás někde odvezou a my se „vrátíme v čase“ do nějakého historického období. Tam budeme žít po dobu 2 měsíců.

Tomáš

To je všechno? Nežjišťovala sis ještě nějakým dalším způsobem informace o tomto natáčení? Třeba že by ses snažila najít nějaké informace o formě tohoto pořadu?

Ivana

Ne, vůbec mě nenapadlo ještě něco někde hledat. Mám totiž ráda překvapení a možná bych se ještě vyděsila.

Tomáš

Mě by teď ještě zajímalo, jaký byl tvůj osobní motiv vstupu do tohoto projektu?

Ivana

Obrovská výzva. „Kdo dostane možnost vrátit se zpět v čase do minulosti“, jsme si říkali. Původně nás napadli husité, jelikož v tom roce se konalo nějaké výročí.

Tomáš

Podíváme se teď společně na samotný příběh a natáčení. Když se vrátíš v myšlenkách zpět v čase – jak si prožívala ten dobový příběh, který tam pro vás byl připraven?

Ivana

Do té samotné doby jsem se poměrně rychle vžila. Nebyla to příjemná doba. Ve chvíli, kdy jsem se dozvěděla, že se jedná o období války, tak jsem z toho nebyla vůbec nadšená.

Vybavilo se mi hladovění, strach, zatýkáni, a koncentrační tábory. My jsme ani nevěděli, jak dlouho v té době budeme, jak dlouhý časový úsek ve výsledku prožijeme.

Pro mě bylo zděšení už jen z očekávání toho, co bude. Postupem času jsme si v tom životě našli i něco pěkného. Neměli jsme hodinky. Zpočátku jsem nevěděla, jak budeme bez času žít. Ale když jsem se

vzbudila, tak jsem se vzbudila. Když jsme měli hlad, tak jsme se najedli. Když jsme byli unavení, šli jsme spát. Nemuseli jsme brát ohled na to kolik je hodin.

Když jsem asi 14 dní před koncem natáčení dostala za odměnu hodinky, tak jsem je vůbec nechtěla. Vyhovovalo mi to bez nich.

Oproti životu v civilizaci jsme se strašně zklidnili. Uklidnil se náš biorytmus. A například večer, když byla tma, tak jsme si sedli a povídali jsme si. To pro mě bylo úžasné. Nikdy jsme to nedělali, ale tady, jak k tomu byl i čas, tak to přišlo prostě samo. Takže navzdory těm všem událostem bych řekla, že mi to také přineslo psychický klid.

Tomáš

Skvěle, děkuji ti moc. Na co sis z toho života, který jste žili, nejrychleji zvykla? Co pro tebe bylo nejjednodušší?

Ivana

První, co mě napadlo, bylo to, že nejjednodušší bylo zvyknout si na to prostředí – chalupa, její zázemí, starost o zvířata.

Tomáš

A to nejsložitější?

Ivana

Nejsložitější pro mě bylo, když mi řekli, že moje děti odvedou. V duchu jsem věděla, že bych o ně nepřišla a že by se nestalo, že už bych je neviděla. Ale ten pocit, že by mi je vzali, byl pro mě tak nereálný, že jsem chtěla skončit.

Tomáš

Jestli se nepletu, tak nakonec k odvodu došlo. Byli odvedeni tvůj manžel, tatínek a synovec. Byl to pro tebe srovnatelný pocit?

Ivana

Byla to hrozná situace. Vzbudili nás, vyslychali nás a my samozřejmě zatloukali. A nakonec nám je odvedli. To byl pro nás šok.

Najednou jsem tam byla bez partnera, maminka také a zůstali jsme tam dvě ženské a děti. Museli jsme chodit celé domácnosti zvládnout naprosto sami a k tomu ještě jsme museli zvládnout týdenní úkol, který pro nás připravili.

Ale chuť skončit, jakou jsem měla třeba při představě odvodu mých dětí, jsem neměla.

Tomáš

Když se podíváš, na to, co jste prožili, myslíš si, že se to dá srovnat s tím, co opravdu zažívali lidé v období Protektorátu?

Ivana

To ne. My jsme si uvědomovali, že je to příšerná doba. Máme pocit, že jsme tu dobu zažili, ale víme, že to nebylo o tom, abychom žili tak, jak se tenkrát žilo, ale víme, že jsme měli reagovat prostě tak, jak jsme to cítili.

Tak jak my jsme reagovali, tak to už bychom v reálu dávno nežili.

I když jsme věděli, že přežijeme, že nás nikdo nezabije, tak v nás ten vnitřní strach stále byl.

Tomáš

A když se podíváš na to, co jsi tam všechno zažila, v rámci příběhu, který se tam udál, je nějaká událost, u které nyní víš, že bys na ni zareagovala jiným způsobem?

Ivana

Nad tím jsem nikdy nepřemýšlela.

Tomáš

Například, že si nyní uvědomuješ, že by vám to pomohlo a žilo by se vám lépe, nebo naopak? Nebo že sis třeba řekla, „tady jsem mohla být ostřejší.“

Ivana

Já si myslím, že tam určitě něco bylo. Ale nyní si to nevybavuji.

Tomáš

A co tě motivovalo k tomu, abys to vydržela až do konce?

Ivana

Chtěla jsem být na sebe pyšná, že jsem to zvládla. Pokud by to bylo něco vážného, tak bych na to koukala jinak. Pokud bych to ale nezvládla proto, že se mi ta doba nelíbí, nebo že to je pro mě náročné, tak to bych byla na sebe naštvaná.

Tomáš

O jedné chvíli, ve které si byla připravena ukončit svou účast si mi říkala, ale nastal v průběhu projektu ještě nějaký okamžik?

Ivana

U mě ne.

Můj tatínek ale nesl špatně to, že máme hlad. My jsme se pokoušeli to nějak zvládnout, ale můj tatínek se přes to špatně přenášel. V jednu chvíli oznámil, že pokud se to nezlepší, že končí. U nás to ale znamenalo, že končíme všichni – předem jsme se dohodli, že pokud někdo z nás bude chtít skončit, tak končíme všichni.

Tomáš

Skvělé, děkuji. Nyní bych se chtěl podívat na to, jak porovnááš dobu, kterou „jsi v projektu prožívala“ s dobou 21. století.

Když se podíváš na okamžiky, které jsi v tom projektu zažila, byla bys schopný vybrat jeden, ten nejpozitivnější?

Ivana

To vím moc dobře. Ten konec. Bylo to z toho důvodu, že to byl neuvěřitelně emotivní zážitek. Trvalo nám chvíli, než nám vůbec došlo, že se jedná o konec. V tu chvíli jsme měli opravdu pocit, že jsme prožili válku a byli jsme nakonec rádi, že je již konec.

Tomáš

A pokud tuto radost porovnáš s dnešní dobou? To že můžeš jít volit, bere mnoho lidí jako samozřejmost a asi tě to takto nepotěší, že? K čemu bys mohla tento pocit přirovnat?

Ivana

Přirovnala bych to k pocitu, kdy jsem se dozvěděla, že čekám svého prvního syna.

Tomáš

A nejnegativnější okamžik projektu?

Ivana

Napadají mne dva.

Prvním okamžikem byl spor mezi Honzou a režisérem. Režisér mu začal říkat, že má něco dělat. Na což Honza reagoval tak, že to nehodlá dělat, že tam žije a vnímá to svým způsobem. Vadilo mu, že by mu

měl takto režisér něco diktovat a zasahovat do jeho vnímání té doby. Honza tehdy řekl, že jestli režisér ještě nějak přidá, tak že skončí. A v tu chvíli bychom opět všichni skončili. Bylo to sice hodně nepříjemné, ale pak jsme si to vyříkali, a nakonec jsme se všemi dobře vycházeli. Ale bylo to prostě tím, že to byl režisér, který natáčel klasické reality show a měl ten přístup úplně jiný, provokace a podobně.

To bylo mimo tu dobu. Tím druhým byla chvíle, kdy jsme ukryli partyzána a on utekl. Po dlouhé době ho k nám přivlekli herci hrající gestapo. Chtěli po nás, abychom řekli, že ho známe. My samozřejmě tvrdili, že ho neznáme a on že nás také ne. V tu chvíli do něj začali kopat a on se svíjel. To byl tak emotivní okamžik, hlavně ve chvíli, kdy jsem si uvědomila, že tam je s námi Jakub. Ten mi řekl, že chce jít raději pryč, že u toho nechce být. A byl z toho špatný a brečel. Já se ho snažila uklidnit s tím, že přeci ví, že to je jen hra, že to není reálné. Ale ačkoli to věděl, v reálném životě hraje různé násilné hry, tak v tu chvíli se choval naprosto jinak, a to násilí ho strašně vyděsilo. Tvůrci pořadu se sice v jednu chvíli báli, abychom kvůli tomu neskončili, a dokonce přišli a omlouvali se nám. Já na to ale koukala tak, že taková byla doba a ty děti dříve tomu přihlížely. Bylo mi ho líto, ale Jakubovi to alespoň přineslo úplně jiný pohled na násilí, a dokonce ho to ve výsledku i nějakým způsobem změnilo. Hlavně už ví, co je to násilí.

Tomáš

A byla bys schopná tento negativní zážitek, mám na mysli ten druhý zážitek, přirovnat nějakým způsobem k naší dnešní době 21. století? Podobně, jako ses pokoušela u té pozitivní.

Ivana

Potřebovala bych se asi hodně zamyslet a napadlo by mě něco ještě hlubšího. Ale takhle na první dobrou mne napadla bezmoc, kterou jsem zažila ve chvíli, kdy můj starší syn studující v Londýně měl zdravotní problém a já mu nemohla být nápomocna. Byl ode mě daleko a já mu hned nemohla pomoci takto na dálku. Takže mne napadá bezmoc, kdy nemohu svému synovi pomoci ve chvíli, kdy to vážně potřebuje.

Tomáš

Já se ještě vrátím k té situaci s režisérem a k situaci, kdy po scéně se skopáním partyzána za vámi přišli tvůrci a omlouvali se. Když se podíváš na tyto vstupy do příběhu a jim podobné, nevytrhovalo vás toto ze samotného příběhu?

Ivana

Bylo to zvláštní. Kdybych to od někoho slyšela, že se mu to stalo, tak bych řekla, že by to nemělo být. My jsme se s nimi vcelku sžili. I přes to, že byli oblečeni civilně a řešili jsme s nimi situace, které nebyly z „doby toho příběhu“, tak jsme je brali jako součástí. Určitě nás to ale trochu z toho příběhu vytrhávalo.

Nutno ale podotknout, že pro nás to bylo příjemné. My jsme si najednou říkali, že reálně nejsme v té válce. Pro ten samotný projekt to není dobře, ale pro nás to bylo příjemné.

Tomáš

Nyní se koukneme na to, jaká očekávání a nějaké tvé předpoklady nebo znalosti jsi měla před prožitím té doby. Překvapily tě nějaké dobové věci nebo události, které jste prožívali? Například, že sis původně myslela, že to je úplně jinak?

Ivana

Nemohu říct, že bych narazila na něco, co by bylo úplně jinak, než jsem si myslela. Od té chvíle, kdy jsme to prožili, tak na období Protektorátu pohlížím naprosto jinak. Více se o tuto dobu zajímám, mám totiž pocit, že jsem něco poznala a něčím jsem prošla. Byly tam jednoduše věci, nad kterými jsem původně tolik nepřemýšlela, ale tím, jak jsem je prožila, tak je vnímám úplně jinak. Ať už to byla například zabijačka, kterou jsme si udělali a z ničeho nic jsme měli o všechno to jídlo přijít. Nebo když přišla paní z města, která sice měla dost peněz, ale neměla co dát dítěti, protože ve městě neměli dostatek potravin, ale ve městě na tom byli lépe.

Jinak řečeno – některé věci mi tam došly. Jak to bylo složité. Normálně o tom jen slyšíš, někde to případně vidíš, ale ve výsledku, když to prožiješ, tak ti to dá daleko víc než cokoli jiného.

Tomáš

A odnesla sis z tohoto projektu ještě něco jiného kromě těchto pocitů a myšlenek? Například poznatkově?

Ivana

To si nemyslím. Pro mě byl nejdůležitější ten samotný prožitek.

Tomáš

Mám pro tebe ještě pár takových obecnějších otázek. Sledovala jsi dovolenou v éře páry?

Ivana

Ano, strašně jsem se na to těšila. Jelikož jsme něco prožili, tak nás velmi zajímalo, jaká to bude doba, jak to bude pojaté a jak to ti lidé zvládnou.

Tomáš

A jak jsi ten seriál vnímala?

Ivana

Myslím si, že jsem měla trochu jiné oči než klasický divák. Všechny účastníky jsem chápala, protože vím, že to byly různé osobnosti. Chápala jsem hlavně Adrianu z týmu Vojáků, že jí trvalo, než to všechno rozdýchá. Žila naprosto jiný život a najednou se ocitla v této době. Pro ni to muselo být strašně těžké a ve výsledku jsem ji obdivovala, že to přijala a zvládla to až do konce.

Někteří účastníci mne zaujali hned, u jiných mi to chvíli trvalo, ale nakonec jsem se seznámila se všemi. Strašně jsem je obdivovala, došlo mi, že oproti nim jsme to ve výsledku měli „zlaté“.

Tomáš

Když porovnáš, jen z toho, co jsi měla možnost vidět v televizi, Dovolenu v Protektorátu s Dovolenu v éře páry, jak bys je porovнала?

Ivana

To upřímně nevím. Obdivovala jsem je, že to zvládli, já si nedokážu představit, že bych to zvládla. V Dolené v Protektorátu jsme byli jako rodina, měli jsme své zázemí a drželi jsme jeden druhého. Nejsme konfliktní rodina, žijeme v toleranci a pomůžeme, když někdo potřebuje. Tam se dalo opravdu ledacos zvládnout. Ale být dva měsíce v továrně, v 19. století a ještě s cizími týmy, to bych nechtěla.

Tomáš

Takže bys do toho nešla?

Ivana

Ne, jednoznačně ne.

Tomáš

Když porovnáš ty dvě doby, dva příběhy, jaký by byl pro tebe snesitelnější, potažmo byl snesitelnější?

Ivana

19. století v případě, kdy bych nebyla dělnicí. Já si uvědomila, že dělníci tehdy jen pracovali. Nenašli si moc času pro sebe. Neměli prostě žádný volný čas.

Válka byla složitá a těžká. Ale když si člověk dokázal najít nějaké své místo a byl někde stranou, tak se to dalo nějak přežít. Možná období té války bych zvládla psychicky lépe, než být dělnicí v 19. století a žít jen pro práci.

Tomáš

Kdybys měla možnost zúčastnit se podobného projektu znovu, zúčastnila by ses? Samozřejmě bys nevěděla, do jaké doby by ses přenesla.

Ivana

Přesto, že jsem strašně ráda, že jsem se zúčastnila, už bych nechtěla. Měla bych strach.

Tomáš

A doporučil bys jiným lidem, aby si tuto zkušenost prožili?

Ivana

Ano, určitě. Je to něco, co se jen tak nezažije. Mohu je ve výsledku kamoli na světě, ale „do minulosti“ se jen tak nedostanu. Já cítím, že jsem to prožila, že jsem byla v tom protektorátu.

Tomáš

Dobře. To je za mě vše. Děkuji moc.

2. rozhovor

Dotazovaný: Jarmila
Datum: 11. 1. 2019

Tomáš

Tento rozhovor použiji pro bakalářskou práci o living history ve vysílání České televize. Living history je jeden ze subžánrů tzv. reality TV, kdy jde jednoduše o to, ukázat divákům v TV reálné lidi a to, jak se chovají v daných situacích. Mně jde především o zjištění pohledu účastníků na samotné natáčení a zároveň na prožití daných historických událostí. Budu velice rád, pokud budete odpovídat pravdivě a především tak, jak dané situace cítíte. Výsledkem tohoto rozhovoru nakonec bude shrnutí, jak moc je možné se v dnešní době vcítit do jiného období a posléze to přenést skrze televizní obrazovky na diváky.

Ještě se zeptám na důležitou otázku. Souhlasíte s tím, že tento rozhovor a vaše odpovědi budou zaznamenány a spolu se jménem a příjmením budou součástí přílohy mé bakalářské práce?

Jarmila
Samozřejmě.

Tomáš

Děkuji moc. Můžeme tedy začít. Na co, jako na první věc si vzpomenete, když se řekne „Dovolená ve starých časech“?

Jarmila

Samozřejmě vidím okamžitě Beskydy, vidím „Klapačku“ – tak jsme říkali tomu domečku, ve kterém jsme žili a vůbec celou nádhernou scenerii Beskyd. Dále si vzpomenu na celé ty dva měsíce života, které se tam odehrály. Zpětně když na ně vzpomínám, tak se mi vybavuje, že tehdy se zdály být nekonečnými. Obrovský dojem byl, když jsme vystoupili z dobového autobusu a viděli jsme „tu naši chalupu“ na kopci. Já i manžel jsme astmatici. Jakmile jsem uviděla ten kopec, tak první věta, kterou jsem řekla byla, že „tam odsud do kostela chodit nebudu“. Každopádně, scenerie byla kouzelná a malebná a pak nás následoval nesmírně náročný výstup nahoru a věděla jsem, že nahoru vylezu a dolů mě dostanou až na konci. Ve chvíli, kdy jsme došli k tomu domečku, tak jsem měla pocit, jako bych přijela na návštěvu k babičce. Stál tam naprosto prostý domeček s kůlnou, se stájem a suchým záchodem, ale na okraji byly karafiáty. To mě strašně moc oslovilo velmi silným dojmem. Když jsme přišli dovnitř, abychom se seznámili s tím, jak je to tam všechno zařízené, tak jsem si připadala jako v pohádce. S manželem jsme si zamilovali obytnou kuchyni, ve které byla stará kredenc, stará kamna, ve kterých se topilo a všechno bylo tak dobové, že první den na nás udělal opravdu velký dojem. Posléze jsme se seznámili s dalšími místnostmi. Každý měl nějak vytvořený svůj pokoj. Nakonec jsme si to poměnili, protože manžel chtěl spát v kuchyni. Spal pak tedy v kuchyni na gauči a úplně si tam „lebedil“. S sebou jsme tam měli také psa. Ten s ním strašně rád na gauči spal. Všechno to tam mělo nádhernou atmosféru první republiky. Okamžitě jsme se tam cítili jako doma. Složitější však bylo, když jsme zjistili, o co všechno se tam máme starat. Jako bývalí Pražáci jsme se najednou měli začít starat o krávu, kozy, prasata, měli jsme tam slepice, husy a králíky. Říkali jsme si, že je to nádherné, ale nevěděli jsme, čím to budeme živit. Posléze jsme se seznámili s tím, že tam je špejchar, v němž máme věci, které budeme potřebovat pro domácnost, pak jsme našli další místnost, ve které byly brambory pro prasata a šrot. Nakonec jsme tedy pro zvířata krmivo měli, ale nevěděli jsme, jak se to míchá, kolik jim toho dát. Našli jsme tam také nějaké stroje. Hned jsme se s nimi začali seznamovat. První byl takový džber, u kterého jsem si vzpomněla, že jsem jej viděla u mé babičky a že je to na tlučení másla. Poté jsme našli další přístroj, který se točil. Prvně jsme mysleli, že je to na řezání kopřiv, bylo to nakonec na odstředění mléka. Museli jsme všechny tyto stroje pročistit a promazat. Když jsme například dojili krávy a kozy, tak to byla „show“. U prvního dojení jsme tam byli snad všichni. Nejprve to bylo na mě a na Ivě – Iva kdysi dělala

veterinářskou střední školu, pamatovala si, jak chodili dojit krávy. Začala nás to tedy učit. Nebylo to jednoduché – začátky byly strašně složité. Když jsme se ráno probudili – museli jsme se o celé hospodářství postarat, žádné dlouhé vyspávání. Zajímavé bylo, že jsme tam neměli žádnou vodu. Chodili jsme do studánky asi 50 metrů vzdálené od chalupy. Ve výsledku to všechno bylo bezvadné, úplně jiný život.

Tomáš

Dobrá, toto všechno bylo především o prostředí, jak jste jej prožívali. A pokud se zavzpomínáte na natáčení, jako takové, co se vám vybavuje? Jak na něj vzpomínáte?

Jarmila

Štáb bydlel kousek nad chalupou. Byli to všichni suproví lidé – nejen Zorka Cejnková a Lenka Poláková, ale i všichni ostatní. Celá parta byla bezvadná. My jsme si řekli pravidla – zprvu se mi nelíbilo, že bych měla kamery v ložnici, kde spím a mám nočník. Bylo mi to proti srsti. Nakonec jsme se domluvili na pravidlech, kdy to nebude nijak násilné, že by nás v kuse někdo sledoval. Za chvíli jsme to ani nevnímali. Po chvíli jsme ani nevnímali, když za námi přišli kameramani, či zvukaři, aby nám zapojili mikroporty. Ačkoli za námi chodili a všude možně se objevovali, tak jsme je nevnímali a žili jsme si život, jako by tam nebyli.

Tomáš

Zeptám se ještě na jednu věc – změnil se nějakým způsobem váš pohled na natáčení v průběhu času?

Jarmila

Ne. Byl tam tak úžasný kolektiv, se kterým se neustále kamarádíme.

Ještě bych se vrátila k jedné věci – my jsme neměli scénář. Naše reakce měly být normálně přirozené. Nepředepisovali nám, zda chceme kolaborovat, nebo nechceme. Přístup k tomu ději samozřejmě dělali herci – vždy ráno přišli a udělali nějakou scénu. Vytvářeli děj. Musím říct, že jsem ho naprosto prožívala. Spousta lidí mi říkala, že jsme to bezvadně hráli. Necháпали, že jsme to nehráli, že jsme tím žili. Uvědomovala jsem si, že když se něco odehrávalo, tak to není pravda, ale prožívala jsem to. Je to hlavně díky tomu, že jsme s manželem tuto dobu prožili. A to jsme nevěděli, do jakého období jdeme.

Tomáš

Koukneme se nyní na to, jak probíhal casting a vstup do samotného projektu. Úplně jako první by mě zajímalo, kdo byl iniciátorem vstupu do něj?

Jarmila

To byla naše Ivanka. Bylo to naprosto nevinné. Ivanka má dva syny, kteří jsou přihlášení do castingové agentury. Čas od času, když potřebovali nějaké lidi do reklamy, tak Ivaně volali. Jednou jí poslali nějakou zprávu, že se koná casting na třígenerační rodinu. Tak Ivana tam volala, že to musí být nějaké nedorozumění – že má u nich přihlášené syny. Na což jí řekli, že hledají několikagenerační rodinu. To Ivanku zaujalo a rozhodla se nám o tom říct. Neustále to odkládala, ale když nám to řekla, tak naše první reakce byla, že v žádném případě, do ničeho takové nejdeme. Iva jim ale casting neodřekla. V den toho castingu za námi přišla a řekla, ať se tam jdeme aspoň podívat a zkusíme to. Přijeli jsme tam. Ze sálu, kde probíhaly zkoušky, vylezla rodina s malými dětmi a po nich nějaká další rodina. A dohadovali se o tom, jak jsou nemožní ti lidé, co je zkoušeli. Vešli jsme tam a slyšeli jsme, jak se bavili o těch lidech před námi. Říkali, že je to šílená rodina, kdy se přihlásili s miminem do pořadu s tím, že to mimino dají někomu na hlídání. Tak jsem si říkala, že to byli ti lidé, co nadávali zase na ně. Pak nás pozvali na jeviště a řekli nám, abychom si vzali nějaké kufry a prošli jsme se po jevišti. Pak se nás zeptali, kam bychom se v době chtěli podívat. Každý jsme odpověděli jinak. Já jsem se chtěla podívat do doby Jiráska, Ivanka první republiku, manželovi se líbila doba husitská. Na závěr nám řekli, že nám děkují, že jsme poslední a dají nám vědět. Tak jsme odcházeli, cestou jsme si sdělovali své pocity. Najednou za námi někdo z toho studia vyběhl a řekl nám, ať se vrátíme. Vrátili jsme se zpět a Zora Cejnková s Lenkou Polákovou

nám sdělili, že jsme přesně ta rodina, kterou hledají a že by s námi chtěli začít spolupracovat. Byli jsme překvapeni.

Tomáš

Poté, co jste prošli castingem, jaké jste měli vůbec informace o projektu ještě před samotným natáčením?

Jarmila

Vůbec žádné.

Tomáš

Zkoušeli jste si je nějakým způsobem zjistit?

Jarmila

Ne, my jsme se jen dohadovali, co by to mohlo být. Ve chvíli, kdy nás někam vezli – my nevěděli kam, tak jsme se postupně dohadovali, kam nakonec jedeme. Najednou jsme zastavili na nějakém statku a tam nám řekli, že tady budeme spát. Druhý den ráno nám dali snídani a řekli nám, že se půjdeme podívat do dílny, kde se vyrábí došky. A tak jsme se dívali, jak se vyrábí došky a chlapi si to měli zkusit. Pak najednou přišli a řekli, že se půjdeme ještě podívat do kravína. Tam nám ukázali kozy a učili nás, jak se dojí krávy.

Tomáš

Jinak řečeno – Česká televize vás na to de facto připravila?

Jarmila

To ano, ale žádné podezření nevzniklo. Posléze nás odvezli do Ostravy, kde nás převlékli. Odevzdali jsme veškeré naše oblečení a techniku. Tedy také mobilní telefony. Nemohli jsme mít nic z našeho současného života.

Tomáš

A když se podíváte na motiv vstupu do toho projektu – co vás motivovalo?

Jarmila

Výběrem jsme byli zaskočeni, konkurzem prošlo přibližně 400 rodin, co jsme slyšeli. Další motiv již nebyl, již bylo již očekávání.

Tomáš

Podíváme se teď společně na samotný příběh a natáčení. Zkuste se vrátit zpět do té doby, jak jste prožívala danou dobu a dobové události?

Jarmila

Mně se hodně vracely vzpomínky z dětství. Ještě jsem nebyla velké dítě, ale i tak mně ta doba, na kterou mám velmi špatné vzpomínky – nacismus, odchod lidí do koncentračních táborů, němečtí vojáci v rodině, velice poznamenala. Jakmile jsem viděla Němce, tak jsem cítila, že averze vůči nim ve mně zůstala. Vždy se říkalo „mrtvý Němec, dobrý Němec“ – to byli tak zlí lidé, že si to nikdo neumí představit. To, co se dnes učí mladá generace ve škole, vůbec není pravda, takoví Němci nebyli. Tudiž, i když to začalo nevinně, přišli dva herci coby turisté, byli ale němečtí a my jsme hned věděli, že jsme pohraniční oblast. Přišli k naší chalupě a říkali „gutten tag“ a my jsme v sobě cítili „jaký gutten tag“? Řekli jsme jim, že jestli neumí česky, tak my německy nehovoříme. Na o paní zareagovala lámavou češtinou „tobry ten“. To už jsme jim odpověděli a zeptali se, co si přejí. Byli oblečení přesně jako Němci, přestože v sobě člověk věděl, že jsou to herci. Dobře si pamatuji, jak nosili bílé podkolenky a tak. Začali, jestli nemáme něco k jídlu, že jsou hladoví. Řekla jsem, že jsme horalé, pohostinní, tak aby se posadili. Přinesla jsem jim něco na pití – samozřejmě jsem jim donesla vodu. Oni se nás pak zeptali, zdali nemáme chleba se sádlem. Ten jsme neměli. V tu chvíli začali být dotěrní a cpali se až do kuchyně a skončilo to tím, že se nás ptali, zda by nemohli bydlet u nás v chalupě. Vyhnali jsme je.

Tomáš

Takže jste se s danou dobou sžila?

Jarmila

Naprosto, já i manžel

Tomáš

Dobrá, děkuji. Jak dlouho vám trvalo se sžít?

Jarmila

Nás to do teď neopustilo, tam nebylo třeba se vžít. Závěr byl že je konec války, v tom pořadu, jsme to prožili v bunkru. My jsme se ještě v tom bunkru se třásli – slyšeli jsme němčinu, ruštinu, výbuchy. Cítili jsme strach, ačkoli jsme věděli, že se nám nic nestane. Atmosféra nás jednoduše pohltila.

Tomáš

Na co se nejhůře zvykalo?

Jarmila

Na hlad.

Tomáš

A na co naopak nejrychleji?

Jarmila

Nejjednodušší bylo, vynést peřiny ráno, neřešit čas – neměli jsme hodiny, tudíž jsme nevěděli, kolik je hodin. Řídilo nás slunce. Byla to krásná doba, uvařili jsme si, děti se vrátili z pole. Snídali, obědvali i večereli jsme společně. Znáám to ze svého dětství. Tady jsme to drželi společně – to byly krásné chvíle. Hrozné bylo, když ovšem vidíte, že nemáte co dát dítěti k jídlu.

Tomáš

Když jste prožívali období Protektorátu – dá se říci, že to bylo srovnatelné s tím, co lidé tenkrát skutečně prožívali?

Jarmila

Myslím si, že ve skutečnosti to měli lidé daleko horší. Ale chodil k nám německý učitel, učit naše dva chlapce. Ten prohlásil, že kluci jsou velmi šikovní a Německo je potřebuje. Naše děti to vzaly opravdu vážně a když učitel odešel dělaly poctivě úkoly, připravovaly se, učily se německy. Co nám hrozně vadilo, byl úkol učitele, kde měly děti vyškrtnout z učebnice spisovatele, kteří tam být neměli. Učebnice byly skoro celé černé – ale takhle to bylo za období Protektorátu. Marek se chystal za hlavu a říkal, my nesmíme mít nikde napsaného Jirásků a Čapka, kluci se s tím seznamovali a byli velmi překvapeni.

Tomáš

A když se podíváte na to, co jste tam všechno zažila, v rámci příběhu, který se tam udál, je nějaká událost, o které víte, že byste se nyní zachovala jinak? Například kdy víte, že by byla situace snazší, kdybyste se zachovala jinak, nebo naopak „tady jsem mohla být tvrdší“?

Jarmila

Ne, tvrdší ne. Byli jsme přirození, my to velmi s manželem prožívali. Když se tam objevil Petr Klimeš jako esesák a začal tam křičet, ničit věci a chovat se opravdu jako gestapo, tak Kubík začal bečēt. Tatínek vylétl, vzal pohrabáč a s nadávkami na něj naběhl. Já jej samozřejmě zadržela, řekla jsem mu „blázníš, je to herec“. Kamery se zastavily, natáčení ustalo. Pak přišel režisér a řekl „dědo, to byste nemohl, by Vás hned zastřelili“. To jsme samozřejmě věděli, ale ty emoce byly tak silné. Jindy zase náš Honza, dospělý chlap, když jednou gestapák vylétl na dědu a začal tam na něj řvát a děda se vyděsil, tak k němu Honza vlétl, strčil do něj a ten herec nalít na kovové umyvadlo a narazil si záda. Opět režisér Honza řekl, „tohle nejde, to nemůžeš, je to gestapák“. My jsme to opravdu prožívali.

Stala se tam taková situace, kdy jsme ukřývali partyzána. Ani deku jsme mu nepůjčili, aby se neprokázalo že jsme o něm věděli. Oni jej chytli, zmlátili a po nás chtěli říct, zda jej známe. Ten náš nejmladší kluk, když jej viděl, začal brečet a řekl „dědo vezmi pohrabáč a zmlat' je“. Několikrát jsme museli vnuka uklidňovat až do noci, jak z toho byl špatný.

Tomáš

Když sem tam už i režie zasáhla do děje, nevytrhovalo vás to z toho děje?

Jarmila

Samozřejmě, ale chápala jsem proč se to děje. Naše emoce byly velmi silné.

Tomáš

Nastala za tu dobu chvíle, kdy jste chtěli svou činnost v projektu ukončit?

Jarmila

Ano, stalo se to dvakrát. A to z důvodu velkého hladu. My bychom vydrželi dost, ale když kluci chodili na ostružiny a já z nich dělala marmeládu. Přišla však chvíle, kdy jsme už neměli ani chleba, na který to namazat, dokonce došla sůl. Chvíli jsem místo chleba dělala takové placky, aby bylo alespoň něco a sůl jsme chodili škrábat zvířatům. Nic jiného nám nezbývalo. Každý týden za námi jezdil kupec s jídlem. Jednou ale bylo opravdu hnusné počasí a snad to bylo i v plánu režie, kupec ten týden nepřišel. V tu chvíli nám začaly docházet zásoby a do toho neustálé plnění týdenních úkolů a denních povinností. Já musela například vyšít Hitlera nebo šít košile, to byla hrůza. Za to vše jsme dostávali peníze, ale ty peníze se museli rozpočítat na nákup.

Tomáš

Jaká byla reakce režie, když jste řekli že končíte?

Jarmila

Reakce byla „ledové ticho“. Rozešli se a poté nám slíbili, že to nějak napraví. Druhý den přijel kupec. Jindy mi dali za úkol naložit zelí, když jsem to udělala, to bylo tak dobré, že to všem to chutnalo až nám nic nezbylo a odvezli si to (*pozn. režie*).

Tomáš

Co vás motivovalo vydržet až do konce?

Jarmila

Všichni jsme táhli za jeden provaz. Když půjde jeden, půjdou všichni. Šestý, sedmý týden nastala opravdu krize. Ale to už jsme si říkali, že to musíme zvládnout. Jednou si vzpomínám, byl problém se štábem a oni nás nenechali dělat si, co chceme. Kupec přišel až do chalupy a zeptal se nás, co si dáme. Neměli jsme moc peněz, tak jsme smlouvali a kupec slevoval. V tu chvíli režisér zastavil průběh a řekl „to nelze, takhle nemůžete smlouvat“. V tu chvíli jsem nechápala proč. „Vždyť máte platit pokutu četníkům za černou zabíjačku, kde na to vezmete?“ Já byla přesvědčena, že jídlo koupíme a s četníkem se nějak dohodnu, že to nemohu splatit hned. V tu chvíli opět režisér „takhle to nejde, dost!“ Tak jsem mu řekla, že mně nikdo neřekl hranice, kam až mohu zajít. Že jsem myslela, že se mám chovat přirozeně. Mělo mi to být řečeno dopředu co můžu. Takové ovlivňování se mi vůbec nelíbilo.

Tomáš

Nyní se dostaneme k porovnání toho příběhu a té doby s dnešní. Jaký byl váš nejpozitivnější zážitek té doby?

Jarmila

Stalo se, že přišli ruští partyzáni. Ve chvíli, kdy do domu nalezli oknem, tak jsem spala. Děda mě vzbudil a řekl, ať se jdu podívat. Ve chvíli, kdy jsem je viděla, měla jsem obrovskou radost. Tušila jsem, že to už bude konec války, že přichází osvobození. Pohostila jsem je, nikdo mi neřekl ani popel, že rozdávám jídlo. Zpívali jsme, veselili se. Vzpomněla jsem na staré ruské písně, které mám stále ráda. Ony jsou

totiž zvučné a věrné svému národu. Já ten národ mám ráda, to že tady něco provedli je jedna věc, ale ten národ jako takový je národ vlastenců a hrdinů a nemám k nim záporný vztah.

Tomáš

Se srovnání s dnešní dobou – je nějaký pozitivní pocit v dnešní době (21. století) tak silný, jako byl tehle, co jste zmínila?

Jarmila

Ted' si vybavuji lítost nad ztracenými životy té doby. To jsem třeba prožívala v době, kdy se upálil Jan Palach. Dělal jsem na zahraničním obchodě – pracovala jsem u Václaváku, takže jsme to věděli mezi prvními. Tam jsme tedy brečeli, to byla hrůza. Jeho pohřeb byla velmi smutná a bolestivá událost. Cítila jsem to, jako kdyby mi umřel nějaký blízký člen okolí.

Díky tomuto natáčení jsem si znovu uvědomila nenávist ke gestapu, fašistům, kolik lidí muselo přijít o život, lítost a nenávist k Němcům.

Tomáš

Já myslel nejpozitivnější, na ten negativní bych se Vás stejně zeptal hned vzápětí. Nyní tedy ten nejpozitivnější.

Jarmila

Velké pozitivum to přineslo mně a především dětem.

Tomáš

Já myslím porovnání okamžiku z toho natáčení s nějakou událostí silnou a pozitivní ze současnosti.

Jarmila

To nevím, nic takového si neuvědomuji. Co bych sem dala, je chvíle, kdy jsme se vrátili z natáčení. Připadala jsem si jako člověk, který přijel z „neandrtálska“ do dnešní doby. Šla jsem do obchodu a platila jsem kartou. V tu chvíli jsem si nemohla vzpomenout na vlastní PIN. A těch produktů, co tam bylo. Bylo báječné, že mohu dětem koupit, co chci. To ve mně zůstalo ještě měsíc po natáčení. V tu chvíli jsem byla ráda, že žiji v době, jaká je.

Tomáš

Jaké byly vaše znalosti doby, ve které jste byly? Byla tam nějaká událost, o které jste nevěděla, že se stala?

Jarmila

Ne, všechno jsem znala. Bylo mi to velmi blízké. Lokálně bylo dokonce historicky všechno podle kroniky Starých Hamrů.

Tomáš

Odněsli jste si z toho projektu něco nového?

Jarmila

Hlavně ten krásný pocit, že ta doba je za námi. Přineslo to hodně i dětem. Dnešní generace je vedena jiným směrem a na tu dobu se zapomíná a neříká se pravda. Dnešní generace už to nemůže pochopit, jaká doba to byla. Má dcera Ivanka je učitelka, takže začátkem září z důvodu natáčení musela být omluvena. Její žáci se později dívali na tento pořad, dokonce ředitel ji požádal o přednášku o té době a o tomto projektu. Nakonec padl návrh, že povídat o svých zážitcích bude hlavně Kubík, který ve výsledku objížděl všechny okolní školy a povídal a vysvětloval jaké to bylo. Mluvil o partyzánech, sám je do chvíle účasti v tomto projektu neznal. A ani dnešní děti to neznají. Školy byla nadšené, tento způsob zažití dětem tuto dobu daleko více přiblížil.

Tomáš

Dostáváme se pomalu ke konci. Ještě by mě zajímalo, zda jste sledovala Dovolenu v éře páry?

Jarmila

Ano sledovala. Ze začátku jsem to sice prošvihla, ale o projektu jsem věděla a fabriku viděla ještě před natáčením. Říkala jsem si, „tady budou chudáci – společná ubytovna, všechno šedé, žádná zeleň“.

Ukázali nám dílny a celý areál, velmi jsme to obdivovali. Ale nezáviděli jsme to účastníkům, bylo mi jich hrozně líto.

Tomáš:

Šla byste do toho?

Jarmila

Rozhodně ne. Tady kdyby mě dali, hned bych řekla, že končím. Tohle ne.

Tomáš

Když porovnáte ty dva pořady, co si myslíte, že bylo jednodušší?

Jarmila

Na chudobu to naše, na psychiku to období páry. Ačkoli jsme byli také chudí, tak ti dělníci v 19. století byli chudší. Nám potom psali na sociálních sítích, že se nám dobře hrálo, když jsme věděli, že se nám nic nestane. Na to jsem si říkala, že to nemá smysl na to odpovídat – ten člověk to nezažil a nepochopí, že jsme se do toho opravdu vžili.

Tomáš

Pokud byste měla možnost zúčastnit se podobného projektu znovu, šla byste do toho?

Jarmila

Vzhledem ke svému věku už ne, ale jinak bych do to asi ještě šla. Ještě jednou prožít nádherné prostředí Beskyd.

Tomáš

A kdybyste si mohla vybrat období, jaké by to bylo?

Jarmila

1848.

Tomáš

A nebála byste se, že byste byla dělnicí? Přeci jen, je to 19. století.

Jarmila

Tak to bych nechtěla prožít.

Tomáš

A v jaké sociální skupině byste chtěla být v tom roce 1848?

Jarmila

Já stále vidím toho Jiráska. Něco podle Jiráska, ono to bylo takové romantické. Klidně bychom mohli být chudí. Nebo například Neruda.

Tomáš

A doporučila byste tento projekt jiným lidem?

Jarmila

Přála bych si, kdyby to prožilo více lidí. A především, kdyby to prožili mladí lidé. Hodně by se tam naučili.

Tomáš

Dobře. To je za mě vše. Děkuji moc.

Rozhovor s účastníky Dovolené v éře páry

1. rozhovor

Dotazovaný: Kristýna Sůvová (skupina Studenti)

Datum: 22. 11. 2018

Tomáš

Tento rozhovor použiji pro bakalářskou práci o living history ve vysílání České televize. Living history je jeden ze subžánrů tzv. reality TV, kdy jde jednoduše o to, ukázat divákům v TV reálné lidi a to, jak se chovají v daných situacích. Mně jde především o zjištění pohledu účastníků na samotné natáčení a zároveň na prožití daných historických událostí. Budu velice rád, pokud budeš odpovídat pravdivě a především tak, jak dané situace cítíš. Výsledkem tohoto rozhovoru nakonec bude shrnutí, jak moc je možné se v dnešní době vcítit do jiného období a posléze to přenést skrze televizní obrazovky na diváky.

Souhlasíš s tím, že tento rozhovor a tvoje odpovědi budou zaznamenány a spolu se jménem a příjmením budou součástí přílohy mé bakalářské práce?

Kristýna

Souhlasím.

Tomáš

Děkuji. Můžeme tedy začít. Na co, jako na první věc, si vzpomeneš, když se řekne „Dovolená ve starých časech“?

Kristýna

Určitě to teď s odstupem času vnímám jinak než před rokem.

Tomáš

A jaká je první věc, na kterou si vzpomeneš?

Kristýna

Nejsilnějším zážitkem pro mě asi paradoxně byl návrat do reality. Vzpomínám si na moment, kdy to skončilo. Rozbrečela jsem se a asi hodinu jsem nedokázala zastavit slzy.

Tomáš

To musel být silný zážitek. Dobrá, ale jak nyní vzpomínáš na samotné natáčení s odstupem času?

Kristýna

Natáčení mě bavilo. Hlavně proto, že mě bavila práce se stroji. Po pár dnech zaučení se jsem do práce byla „zažraná“ tak, že jsem často zapomínala, že se něco natáčí.

Tomáš

Takže jsi nakonec průběh natáčení nevnímala?

Kristýna

Určitě vnímala, ale kameramani tam s námi netrávili celý čas, většinou se tam objevili ve chvílích, kdy se dělo něco důležitého.

Tomáš

A jak toto ovlivňovalo tvoje chování? Bavím se o tom, že jsi říkala, " většinou se tam objevili ve

chvilích, kdy se dělo něco důležitého“.

Kristýna

U práce vůbec, pokud mi tedy nepřekáželi. Celkově jsem je vnímala jen první dny – bylo to divné, že na nás pořád mířily kamery. Pak jsme si ale zvykli a spíš jsme čuli nějakou habaďůru, když se začali rojit.

Tomáš

Dobře, děkuji. Teď se podívejme na samotný casting. Kdo byl iniciátorem vstupu do tohoto projektu?

Kristýna

Iniciátorem byl v naší skupině kamarád Tom. Vlastně se do toho projektu přihlásili beze mě ve čtyřech a pamatuji si, že jsem se jim v duchu smála, jací jsou dobrodruzi. No a pak mi Tom volal, že jich musí být pět a já jsem měla asi 4 vteřiny na to se rozhodnout.

Tomáš

Jak jste se o tomto projektu vlastně dozvěděli?

Kristýna

To upřímně do teď sama nevím. Myslím, že to Tomovi přišlo v nějakém emailu. Asi se přihlásil k odebrání informací o podobných castinzích.

Tomáš

A jaké informace o projektu jste měli před začátkem natáčení?

Kristýna

Já osobně jsem jela na natáčení dost nepřípravená a neměla jsem tušení, co mě čeká. Věděla jsem, že už proběhla první řada, která se odehrávala v Protektorátu, ale z té jsem viděla jen pár minut.

Tomáš

Takže jsi neměla ani možnost něco si zjišťovat dopředu?

Kristýna

Česká televize nám z pochopitelných důvodů nemohla nic říct. Celá pointa natáčení by tak byla ta tam. Na naše otázky tedy odpovídali vyhýbavě a my jsme z toho byli ve finále spíš zmatenější než na začátku.

Ale je to tak dobře, myslím, že bychom se bez překvapení připravili o velkou část celé té zkušenosti.

Tomáš

A to jste neznali ani princip fungování tohoto projektu?

Kristýna

Věděla jsem, že nás jako skupinu pošlou do nějaké historické doby. A to se splnilo. Netušila jsem, že nás tam bude tolik, a už vůbec ne, že to bude nějaká soutěž. Počet účastníků mi vlastně ani nevadil, bylo to tím pestřejší. To, že to byla soutěž, je fakt, na který do teď zapomínám, protože to pro mě bylo naprosto nepodstatné.

Tomáš

Jaký byl tvůj osobní motiv ke vstupu do tohoto projektu?

Kristýna

Všechno se to odehrálo velmi rychle. Na casting jsem se přidala prostě protože: „Proč ne, že?“ Asi jsem ve skutečnosti ani do poslední chvíle nevěřila, že nás vyberou a spíš jsem to brala jako srandu. A pak jsme najednou stáli v Žamberku před továrnou ve třech vrstvách nezvykle velkých kusů oblečení.

Tomáš

Ted' se podíváme na to, jak jsi vnímala dobu a průběh samotného natáčení. Pokud se vrátíš „zpět v čase“, jak si prožívala danou dobu a historické události?

Kristýna

Přijde mi, že dobu ani události jsem zas tak nevnímala. Těch prvních pár dnů ano, zejména naši dobovou 'koupelnu' jsem vnímala dost. Na oblečení, jídlo i ubytování jsem si zvykla rychle. Pak už jsem byla pohlcená prací. To o kolik je taková práce lehčí dnes jsem nevěděla, protože jsem s takovými stroji předtím nikdy nepřišla do styku.

Občas, když se něco dělo a my jsme museli ven z dílen, mě to dokonce rozčílilo, že nemůžu svojí práci dokončit.

A co se týká historických událostí, bylo to určitě zajímavé. Historie mě nikdy hluboce nezajímala, ale teď ji vnímám jinak, když se do ní dokážu trochu vcítit.

Tomáš

Jak jinak ji vnímáš? Bez Dovolené v éře páry by ses o historii takto nezajímala?

Kristýna

Myslela jsem to tak, že pro mě nebyla zajímavá, protože jsem k ní neměla osobní vztah. Ted', alespoň co se týká druhé poloviny 19. století, si umím alespoň lehce představit, jaký byl život v té době pro obyčejné lidi – dělníky.

A tedy i význam pokroku jako získání volebního práva, možnost studia pro dívky a ženy, povinné zdravotní pojištění a podobně. Takové věci prostě už dnes bereme jako samozřejmost.

Tomáš

To je pěkné a jak dlouho ti vlastně trvalo zvyknout si na dobové podmínky? Myšleno nejen na podmínky životní a hygienické, ale také na chybějící "standardy" z 21. století.

Kristýna

V tomhle jsme to měli o dost jednodušší než lidé tenkrát. Vždycky jsme věděli, že kdyby se stalo něco závažného, třeba nějaký úraz, tak nás odvezou do nemocnice.

Taky jsme věděli, že nás například nikdo nezastřelí, neoběsí a že nás nemohou záměrně nějak výrazně ohrozit na životech.

To je jedna podstatná jistota, kterou jsme přes to všechno měli.

Tomáš

Mám to tedy chápat tak, že nebylo možné se na 100 % vžít do role člověka v 19. století?

Kristýna

Samozřejmě, že ne. Čas vrátit nejde. Ale bylo to dost blízko na to, aby si to člověk nějakým způsobem prožil.

Tomáš

Co bylo pro tebe v tebou prožité době nejsložitější? A co naopak nejjednodušší?

Kristýna

Nejsložitější věci rozhodně souvisely s osobní svobodou a hygienou. V tomto ohledu je spousta věcí, které mi chyběly. Nejjednodušší – to je těžká otázka. Paradoxně asi jídelníček.

Tomáš

Proč zrovna jídelníček?

Kristýna

Protože jsem neměla pocit, že mi něco chybí. Často jsme se bavili tím, že jsme si povídali o věcech, na které máme chuť. Neměla jsem ale pocit, že strádám.

Tomáš

A jak pro tebe bylo složité naplno se oprostít od 21. století sžít se s dobovým příběhem 19. století?

Kristýna

Bylo pro mě snadné oprostít se od svého života v Praze a vžít se do života, který jsme vedli v Žamberku nezávisle na tom, o jakém století mluvíme. Zpátky to bylo mnohem složitější.

Tomáš

Když se podíváš na to, jak jsi prožívala příběh, ve kterém jsi žila, stala se nějaká událost, u které nyní víš, že by ses v reakci na ní zachovala jinak?

Kristýna

Ne, žádná taková situace mě nenapadá. A i kdyby ano, nechtěla bych ji teď změnit. I kdybych někde já nebo někdo jiný zareagoval nesprávně nebo přehnaně, bylo by to silou okamžiku. To vše k tomu patří.

Tomáš

A nastala v průběhu projektu chvíle, kdy jsi v něm chtěla ukončit svoji účast?

Kristýna

Rozhodně! Někdy i několikrát za den. Nikdy to ale nebylo tak vážné. Věděli jsme, že je to „jen“ na dva měsíce. Ta vidina konce nás, myslím, všechny držela nad vodou.

Tomáš

Děkuji. Rád bych s tebou ještě porovnal dobu, kterou si „zažila“, se současností. Jaký nejpozitivnější okamžik v rámci historických událostí jsi v projektu zažila. Co z historického hlediska tě nejvíce potěšilo?

Kristýna

Měla jsem radost, že se v Praze staví gymnázium pro dívky.

Tomáš

A když tuto radost porovnáš s dnešní dobou? Potěšilo by tě otevření gymnázia i v 21. století? Případně, k čemu bys mohla tento pocit přirovnat?

Kristýna

To je právě jedna z věcí, kterou dnes bereme jako samozřejmost. To, že nejen dívky, ale všechny děti chodí do školy místo toho, aby dřely od 6 let ve fabrice.

V dnešním světě, myslím, prožívám podobné pocity, když se například v některých zemích zakáže používání jednorázových plastových výrobků. Je to prostě zdánlivě jednoduché rozhodnutí, které má ale nesmírný dopad na celou společnost, potažmo planetu a člověk si jen říká, jak je možné, že to trvalo tak dlouho.

Tomáš

A jaký nejnegativnější okamžik v rámci historických událostí jsi v projektu zažila?

Kristýna

Jednoznačně nárůst nenávisti vůči židům. Je to odporné. A nejhorší na tom je, že je to i po tak dlouhé době celosvětově stále aktuální téma.

Tomáš

To naprosto chápu. Vlastně jsi mi tím tak trochu odpověděla na mou další otázku. Jak toto negativum vnímáš v dnešní době.

Kristýna

V dnešní době to není tak patrné. Vlastně v Čechách toto téma tak aktuální není. Asi i proto, že u nás židovská komunita není tak silná jako jinde ve světě. Nedávno mě ale samotnou zarazilo, když jsem se při debatě se známou dozvěděla, že například ve Spojeném království jsou antisemitsky orientované útoky stále běžné.

Tomáš

Dobře, děkuji moc. Ještě bych se chtěl zeptat na taková obecnější témata. Ve chvíli, kdy ses dozvěděla, že strávíš dva měsíce v 19. století, musela sis nějakým způsobem život v tomto období představit.

Nakolik se vyplnily tvé představy? Co tě případně mile, ale i nemile překvapilo?

Kristýna

Já jsem si nepředstavovala vůbec nic. Zprv proto, že jsem o té době v podstatě nic nevěděla. A zadruhé jsem věděla, že průběh událostí bude ve velké míře záviset na režii, a to mohlo vyžadovat spoustu spontánních akcí. Prostě jsem se snažila žít přítomností a čekala, co se bude dít.

Takže by se dalo říct, že mě překvapilo všechno.

Tomáš

Chápu, ale i přes to – bylo něco, co bylo historicky úplně jinak, než sis původně myslela, a nakonec tě to překvapilo?

Kristýna

Ne.

Tomáš

Dobrá. V tom případě sis asi z tohoto projektu odnesla nové poznatky o době. Je to tak?

Kristýna

Určitě. Jak jsem řekla, o této době jsem nevěděla skoro nic. Naučila jsem se toho opravdu hodně.

Tomáš

Kdybys dostala možnost zúčastnit se podobného projektu znovu, zúčastnila by ses?

Kristýna

Nikdy neříkej nikdy. Ale myslím, že ne. Byla to naprosto jedinečná zkušenost a zážitek byl tak silný i proto, že jsme nevěděli co čekat. Bojím se, že znovu už by to tak dobré nebylo.

Tomáš

A poslední otázka, na kterou se musím zeptat, doporučila bys jiným lidem, aby si tuto zkušenost zažili?

Kristýna

Rozhodně! Už jenom proto, aby věděli, o čem jsem celou dobu tak vášnivě vyprávěla.

Tomáš

Dobrá, to je ode mě vše. Děkuji.

2. rozhovor

Dotazovaný: Marek Zmeškal (skupina Hráči)
Datum: 23. 11. 2018

Tomáš

Tento rozhovor použiji pro bakalářskou práci o living history ve vysílání České televize. Living history je jeden ze subžánrů tzv. reality TV, kdy jde jednoduše o to, ukázat divákům v TV reálné lidi a to, jak se chovají v daných situacích. Mně jde především o zjištění pohledu účastníků na samotné natáčení a zároveň na prožití daných historických událostí. Budu velice rád, pokud budeš odpovídat pravdivě a především tak, jak dané situace cítíš. Výsledkem tohoto rozhovoru nakonec bude shrnutí, jak moc je možné se v dnešní době vcítit do jiného období a posléze to přenést skrze televizní obrazovky na diváky.

Ještě formální vsuvka – souhlasíš s tím, že tento rozhovor a tvoje odpovědi budou zaznamenány a spolu se jménem a příjmením budou součástí přílohy mé bakalářské práce?

Marek
Samozřejmě.

Tomáš

Děkuji moc. Rozhovor pak přepíšeš do Wordu a ještě pošlu ke schválení. Můžeme tedy začít. Na co, jako na první věc, si vzpomeneš, když se řekne „Dovolená ve starých časech“?

Marek
Asi to nebude úplně konkrétní věc, celý ten projekt je pro mě souhrn spousty skvělých zážitků a zkušeností, které bych asi nikde jinde nezískal.

Ale kdyby to měla být nějaká rychlá asociace, tak to bude třeba parní stroj.

Tomáš

To je pěkná asociace, děkuji. A jak vzpomínáš na samotné natáčení s odstupem času?

Marek
Vzpomínám na to, jako na skvělých osm týdnů strávených s kamarády, během kterých jsem se toho spoustu naučil, nejen o strojích a práci, ale také o sobě a o ostatních lidech.

Tomáš

Ta otázka spíše směřovala k tomu, jak jsi prožíval natáčení (zda jsi to vůbec vnímal), tedy fakt, že tě natáčí televize.

Marek
Jo tak, tak kameramany, zvukaře a celý štáb jsem se snažil vždy vnímat co nejméně a v podstatě to od začátku krásně šlo. Samotné kamery mě tedy vůbec nerušily a kontaktu a rozhovory se štábem jsem se snažil co nejvíce vyhnout, aby mě to nevytrhávalo z atmosféry. Ze začátku mě otravovalo nošení portu a měnění baterek, ale i na to jsem si zvykl. Do dneška se můj pohled asi nezměnil a myslím si, že i s celým štábem okolo jde prožít plnohodnotný zážitek ze hry.

Tomáš

A tento pohled jsi měl i přesně ve chvíli, kdy ses ocitl v továrně v Žamberku?

Marek
No ze začátku jsem si říkal, že to bude hrozně rušit, když kolem nás budou běhat, ale nakonec jsem zjistil, že to vůbec nevádí.

Tomáš

Děkuji. Nyní bych se chtěl zaměřit na casting a celkově na tvé „přípravy na natáčení“. Kdo z vaší skupiny byl iniciátorem vstupu do tohoto projektu?

Marek

Co vím, tak David sleduje různé castingy, jelikož chodí čas od času hrát komparz, a tam uviděl právě nabídku ČT. Tak se na jednom „larpu“ domluvil s Míšou a Robinem, které to hodně zaujalo a pak už to pokračovalo.

Tomáš

Takže to prvotně vzešlo od Davida? A jaké informace o projektu si vlastně měl před začátkem natáčení?

Marek

Ano prvotní impuls byl od Davida, ale pak to samozřejmě hodně táhl Robin, David vlastně s námi ani nebyl na prvním castingu. No, před začátkem jsem věděl, že je to pokračování projektu Dovolená ve starých časech a z doby tehdejšího vysílání a z povídání od kamarádů jsem věděl, co je to za koncept (lidé ze současnosti jsou převezeni na místo, kde v izolaci pracují a žijí, jako lidé v nějaké historické době). Na internetu jsem si pustil první díl Dovolené v protektorátu, a tím asi končily mé znalosti o projektu.

Tomáš

A dál sis už nic dalšího nezjišťoval? Jaký byl tvůj osobní motiv ke vstupu do tohoto projektu?

Marek

No možná jsem si přečetl ještě pár článků o Dovolené v Protektorátu, které jsem si dohledal, ale moc toho opravdu nebylo. Hlavními motivacemi asi bylo, že to celé znělo, jako jeden velký osmítýdenní larp, že jsem si vždy v rámci larpu rád zažil jiné historické období. Zde k tomu byla příležitost. Po zhlédnutí prvního dílu Dovolené v Protektorátu jsem si říkal, jak tam šlo spoustu věcí udělat lépe a škoda, že jsme tam nebyli my.

Tomáš

Ted' bych se rád také podíval na to, jak jsi vnímal historickou dobu, která se kolem tebe "odehrávala" a na průběh samotného natáčení. Pokud se vrátíš „zpět v čase“, jak jsi prožíval dobu 19. století a historické události, které se kolem tebe děly?

Marek

To je věc, z které jsem byl trochu zklamaný. Přišlo mi, že hodně historických události kolem nás tak nějak proplouvalo a neměli jsme o nich žádné informace, a tak nás nemohly ani nějak zasáhnout, nemohli jsme o nich diskutovat a tak. Do jaké míry to reflektovalo neinformovanost tehdejších dělníků, bohužel nemohu soudit. Co se týče prožitku samotného 19. století, tak jsem byl spokojený a bylo cítit, jak to tehdy dělníci měli náročné, i když bych někdy ocenil i intenzivnější ztvárnění.

Tomáš

Je pravda, že dělníci v tehdejší době nemuseli být až tak informováni, chápu tvou poznámku. Bylo ještě něco, co ti v projektu takto chybělo nebo naopak přebývalo?

Marek

K té předchozí otázce jsem chtěl ještě dodat, že ty události, které tvůrci pořadu chtěli, aby byly zobrazeny, tak byly většinou celkem násilně vtlačeny do děje. Jinak mi ale asi nic nechybělo, ani nepřebývalo. Za mě osobně to mohlo být drsnější a mohlo být více vstupů cizích postav, ale jinak mě teď nic nenapadá.

Tomáš

Můžeš uvést nějaký příklad toho násilného vtlačení do děje? Bylo něco, co tě z děje tohoto projektu nějak vytrhovalo a uvádělo tě zpět do 21. století?

Marek

Jako třeba namátkou řeknu, když přišli do továrny agitovat Staročesi a Mladočeši, kde pan Staročech četl svůj rozhovor z papíru. Celkově přišli jako blesk z čistého nebe (Proč by tito lidé šli mezi 15 dělníků do Žamberka?). Pak jsme o nich nějakou dobu vůbec nic neslyšeli a pak se zase pan Fogl ohání tím, že kandiduje za Mladočechy.

A ještě jedna věc mě dodnes mrzí. Když za námi přišel pan kontrolor z úřadu a ihned mimo kamery se s námi začal normálně civilně bavit. Takže některé tyhle nepovedené výstupy herců mě trochu zamrzely a vyhodily z konceptu. Stejně tak například feministky se objevily z ničeho nic, chvíli tam byly a konec. Na druhou stranu chápu, že se to asi moc jinak dělat nedá, ale kdyby se některé linky více rozvíjely, bylo by to fajn.

Tomáš

Skvělé, děkuji moc, to je zajímavý postřeh a zajímavá myšlenka. Jak dlouho ti vlastně trvalo zvyknout si na dobové podmínky? Myšleno nejen na podmínky životní a hygienické, ale také na chybějící "standardy" z 21. století. A co bylo pro tebe z dané doby nejsložitější?

Marek

Na dobové podmínky jsem si asi do konce úplně nezvykl a myslím si, že to s vědomím pohodlí 21. století vlastně ani nejde. Šlo spíš o určitou adaptaci, která mi však víceméně nedělala problém od prvního dne. Samozřejmě ze začátku ve spoustě věcech člověk tápal a podmínky tudíž byly horší, ale myslím, že tak od 3. týdne jsme přišli na spoustu věcí a všechno se dost zjednodušilo (jak vařit, aby to zabralo co nejméně času, jak správně péct chleba, kdy zadělávat, jak si vzít teplou vodu ze stroje a umýt se). Za nejhorší bych asi stále označil absenci tekoucí teplé vody a s tím spojené obtíže s praním a mytím. Myslím si, že kdyby si člověk dal po práci teplou sprchu a převlékl se do čistého oblečení, bylo by to úplně něco jiného. Z moderní techniky 21. století mi však rozhodně nic nechybělo.

Tomáš

A co bylo pro tebe nejlehčí?

Marek

Nejlehčí bylo asi tak nějak vžít se do té role dělníka a komunikovat s ostatními dobovými postavami, když srovnám s ostatními věcmi. Ale i zvyknout si na dobovou stravu pro mě nebyl nějaký velký problém.

Tomáš

V tvé předchozí odpovědi mi už vlastně i tak trochu odpovídáš na další otázku, zda pro tebe bylo možné naplno se oprostit od 21. století a sžít se s dobovým příběhem 19. století?

Marek

Jo, obecně to asi možné bylo, v některých chvílích to šlo snáze, hlavně když byla nějaká akce, v těch hlušších místech vždy člověk trochu vypadl.

Tomáš

A nastala nějaká událost, u které nyní víš, že bys ses v reakci na ni zachoval jinak?

Marek

Když to teď sleduji v televizi a vidím, jaké tam různě dostává Robin „kapky“, tak bych se ho asi někde více veřejně zastal.

Tomáš

Děkuji. A nastala u tebe v průběhu projektu chvíle, kdy jsi chtěl ukončit svoji účast?

Marek

V týmu párkrát nějaká taková myšlenka byla, ale já jsem byl vždy ten, který chtěl zůstat a přesvědčoval o tom zbytek.

Tomáš

A vzpomeneš si, v jakých chvílích to bylo? Co bylo vlastně motivátor nakonec zůstat?

Marek

Myslím, že nějaké takové návrhy byly někdy během druhého týdne, kdy to bylo kvůli celkovému vyčerpání, hladu a podmínkám. A pak někdy po polovině, kdy to bylo spíše z toho sociálního hlediska.

Tomáš

Nyní bych pro tebe měl pár otázek k porovnání období páry s naší dobou. Jaký nejpozitivnější okamžik v rámci historických událostí jsi v projektu zažil? Myšleno, co tě nejvíce potěšilo z dobového hlediska?

Marek

Tak to budou asi volby a možnost volit a zapojit se do občanského života.

Tomáš

A pokud tuto radost porovnáš s dnešní dobou? To že můžeš jít volit, bere mnoho lidí jako samozřejmost a asi tě to takto nepotěší, že? K čemu bys mohl tento pocit přirovnat?

Marek

Jo, je to tak. Jako k něčemu, z čeho mám v dnešní době takovou radost?

Tomáš

Přesně tak, něco, co v tobě nechává podobné pocity.

Marek

Nevím, tak dejme tomu, když jsem udělal řidičák a mohl začít řídit.

Tomáš

A nejnegativnější zážitek?

Marek

Jako z těch historických? To ani nevím, asi jak nám vzali práci v rámci té hilsneriády nebo jak vtrhli ti Němci do továrny.

Tomáš

Ta otázka byla myšlena přesně, jak si pochopil ze začátku – z hlediska historického.

A dokázal bys přirovnat nějak tento zážitek (s tou „hilsneriádou“) k nějakému pocitu, který zažíváš v současné době?

Marek

Tak toto opravdu nevím, asi obecně jakákoliv nespravedlnost, která se mi stane.

Tomáš

Děkuji moc, ještě bych se chtěl podívat na to, jak se ti naplnily tvé předpoklady, které jsi měl. Když ses dozvěděl, že ses ocitl v 19. století, asi sis nějakým způsobem to, jak následující dva měsíce budeš žít, představil. Nakolik se vyplnily tvé představy? Co tě případně mile a nemile překvapilo?

Marek

Samozřejmě nějaké představy při průchodu přes bránu byly. Čeho jsem se asi nejvíce ve spojení s 19. stoletím bál bylo, že si budeme muset chodit pro vodu někam ke studni, takže tekoucí voda mě mile překvapila. Také jsem si představoval ve spojení s tím, že budeme dělníci, že budeme stávkovat, tvořit odbory, spořit na zdravotní pojištění a podobně, což mě trochu zklamalo, že se úplně nedělo.

Tomáš

A odnesl sis z tohoto projektu nějaké nové poznatky o době, ve které jsi byl? Něco, co jsi původně nevěděl?

Marek

No vlastně jsem v průběhu projektu zjistil, kolik jsem toho z dějepisu zapomněl, případně vůbec nevěděl, pouze jsem věděl, že v té době vzniklo R-U a co k tomu přibližně vedlo, ale celé vnímání národního obrození z dělnického pohledu a vznik kapitalismu pro mě byly novinkou.

Tomáš

Tak to je dobře, k tomu tyto projekty také mají sloužit. Teď ještě pár posledních otázek na závěr. Kdybys dostal možnost zúčastnit se podobného projektu znovu, zúčastnil by ses?

Marek

Rozhodně ano, byl to jeden z nejlepších zážitků v životě. A jak jsem váhal před tím, tak teď bych s podobným projektem rozhodně neváhal.

Tomáš

A doporučil bys jiným lidem, aby si tuto zkušenost prožili?

Marek

Každopádně, i když by to třeba pro některé byla negativní zkušenost, tak i taková se počítá.

Tomáš

Dobrá, toto je ode mě vše. Děkuji moc.

3. rozhovor

Dotazovaný: Libor Chyba (skupina Vojáci)
Datum: 7. 12. 2018

Tomáš

Tento rozhovor použiji pro bakalářskou práci o living history ve vysílání České televize. Living history je jeden ze subžánrů tzv. reality TV, kdy jde jednoduše o to, ukázat divákům v TV reálné lidi a to, jak se chovají ve vytvořených historických situacích. Mně jde především o zjištění pohledu účastníků na samotné natáčení a zároveň na prožití daných historických událostí. Budu velice rád, pokud budeš odpovídat pravdivě a především tak, jak dané situace cítíš. Výsledkem tohoto rozhovoru nakonec bude shrnutí, jak moc je možné se v dnešní době vcítit do jiného období a posléze to přenést skrze televizní obrazovky na diváky.

Ještě formální vsuvka – souhlasíš s tím, že tento rozhovor a tvoje odpovědi budou zaznamenány a spolu se jménem a příjmením budou součástí přílohy mé bakalářské práce?

Libor
Souhlasím.

Tomáš

Děkuji moc. Rozhovor pak přepíšeš do Wordu a ještě pošlu ke schválení. Můžeme tedy začít. Na co, jako na první věc, si vzpomeneš, když se řekne „Dovolená ve starých časech“?

Libor
Vzpomenu si na jeden úžasný projekt, který jsem absolvoval se svou skupinou známých a neslyším to poprvé, protože Dovolená v éře páry byl druhým projektem od ČT. Právě v prvním projektu jsem účinkoval také – ne jako hlavní iniciátor, ale jako komparz, který vytvářel účastníci se rodinně příběh, který prožívali. To je to, co si představím pod spojením „Dovolená ve starých časech“.

Tomáš

A kdybys to měl říct jedním, dvěma slovy – řekněme nějaká jednoduchá asociace?

Libor
Šílenost.

Tomáš

Dobrá, děkuji. Pokud se podíváš na natáčení, jako takové, jak na něj vzpomínáš?

Libor
Abych pravdu řekl, vzpomenu si na něj každým týdnem. Úplně u každodenních záležitostí jako například, když se jdu osprchovat. Říkám si, že je skvělé, že nám teče teplá voda a nemusím si žádnou vodu odnikud nosit a ohřívat. Jdu v neděli na oběd – říkám si, jak dobré je, že si ten oběd nemusím chystat. Ten posun z 19. století do 21. století je tedy neskutečný.

Tomáš

Nyní bych se chtěl zeptat na události kolem castingu a vstupu do samotného projektu. Úplně jako první by mě zajímalo, kdo byl iniciátorem vstupu do něj?

Libor
Iniciátorem vstupu do tohoto projektu jsem byl já. Díky tomu jsem byl také označován jako vedoucí naší skupiny.

Tomáš

Jak na tento nápad ostatní nahlíželi?

Libor

Ostatní mi nechtěli věřit, že se takového projektu vůbec mohou zúčastnit. Postupně jsem jim ale vysvětloval, že ano a snažil jsem se je přesvědčit, ať to vyzkoušíme, tak nakonec to vzali. V úplném prvopočátku jsem oslovoval lidi z našeho klubu vojenství. Zároveň to bylo složitější také v tom, že do toho castingu jsem šel se svou ženou a synem, ale to bylo podnětem tvůrců pořadu, že by bylo dobré, kdyby tam byla rodinka. Proto se mnou do toho projektu nakonec šli. Kdyby tam nebyl podnět těch tvůrců, tak by nás tam bylo pět mužů – to znamená „pět vojáků“, pět členů naší vojenské skupiny.

Tomáš

A jak ses dozvěděl o castingu do tohoto projektu?

Libor

Jelikož jsme spolupracovali s ČT na Dovolené v Protektorátu, tak se s paní režisérkou Cejnkovou již znám. Shodou náhod jsme si v jednu chvíli psali a mimochodem se zmínila, že dělá druhou sérii a ptala se, zda nevím o někom, kdo by se mohl přihlásit. A já se jí následně ozval.

Tomáš

A měl jsi nějaké informace o tom projektu ještě před samotným natáčením?

Libor

Vůbec žádné. Jen že se bude natáčet druhá série Dovolené ve starých časech a že se koná casting. Komunikace mezi mnou a paní režisérkou vlastně byla jen o tom, že se koná casting a ať se obrátím na castingovou agenturu, která ho pro ČT dělala.

Tomáš

Tudíž jsi měl úplně stejné informace jako další dvě skupiny, které v Dovolené v éře páry vystupovaly, chápu to správně?

Libor

Ano, přesně tak. Vlastně až v Praze jsme se dozvěděli veškeré informace, které poskytli těm dalším dvěma skupinám.

Tomáš

Zjišťoval sis ještě nějakým dalším způsobem informace o tomto natáčení?

Libor

Vůbec – ve chvíli, kdy se konal samotný casting, jsme na něj přišli a poté jsem to vypustil z hlavy. Původně jsem si i myslel, že nás ani nevyberou, nepřišlo mi to nadějně.

Tomáš

Mě by teď ještě zajímalo, jaký byl tvůj osobní motiv vstupu do tohoto projektu?

Libor

Zažít si jinou dobu. A bylo mi jedno, do které doby půjdu. Mým velkým přáním ale byla doba první republiky – dostat se do doby mezi dvěma válkami. Můj tip však nebyl o moc daleko – nakonec se to povedlo a samotná doba 19. století mi nakonec vyhovovala.

Tomáš

Nyní bych se chtěl s tebou podívat na to, jak jsi viděl nejen danou dobu, ale i průběh samotného natáčení. Když se vrátíš zpět v čase, jak jsi natáčení, danou dobu a historické události prožíval?

Libor

Náš příběh vlastně začal roku 1866, kdy probíhala prusko-rakouská válka. Jelikož se o historii zajímám, tak jsem přesně věděl, o čem běží a co nás vlastně bude překvapovat. Oproti ostatním, kteří například nevěděli, co mají čekat, nebo jak se mají v dané situaci zachovat, jsem to měl jednodušší. Já v tomto problému vůbec neměl. Problém jsem viděl spíše v tom kolektivu, u těch lidí, kdy adaptace během

prvních dvou nebo třech týdnů, alespoň u naší skupiny byla šílená. Bylo to především díky tomu, že jsem tam měl, tehdy ještě, svoji ženu a syna. Ta zodpovědnost za nás byla totiž daleko větší a z hlediska psychiky to pro mě nebylo jednoduché, když jsem každý den ráno od nich poslouchal negace k celému projektu. Já jsem to tedy zvládal, ale řešil jsem problémy za jiné. Byl jsem vedoucím týmu, prožíval jsem nějakým způsobem ten dobový příběh a k tomu jsem dělal ještě psychickou podporu mé ženě a synovi. Bylo to těžké. Jinak jsem si to ale užíval.

Tomáš

A ty historické události jsi prožíval jak?

Libor

Historické události mi nevadily, takhle to prostě v té době bylo. Je jasné, že některé věci by tam mohly být upraveny jinak, v podstatě to ale beru jako součást našeho vystoupení a nevadil mi ani příběh, ani scénky, které nás provázely.

Tomáš

Tobě se povedlo tak trochu již odpovědět na mou další otázku, kterou ti teď položím. Vysvětloval jsi mi, jak složité pro tebe bylo sžít se s tou dobou, s tím příběhem. Mě by ale ještě zajímalo, jak dlouho ti to trvalo?

Libor

Co se týče sžití s dobou, kdy jsem se odřízl od 21. století a nechal se pohltit 19. stoletím, tak řádným vžitím do této doby nastalo až někdy mezi třetím a čtvrtým týdnem. Tedy někde v půlce projektu. V prvních dvou týdnech jsem totiž bojoval s mou rodinou, jak jsem popsal před chvílí. Neměl jsem prostor se do role vžít naplno.

Tomáš

Pokud se oprostíš od ostatních lidí a podíváš se na to z hlediska dobového, nikoli z hlediska tvého týmu, co bylo pro tebe to nejsložitější?

Libor

Adaptoval jsem se velmi rychle. Dokážu se přizpůsobit v jakékoli situaci. Je proto asi složité říct, co mi vadilo. Evidentně, když tak nad tím přemýšlím, asi mi nic nevadilo. Pokud se na to ale podívám jako na to, co mi tam například chybělo, pak mi chyběla svoboda pohybu. To je asi jediné, co mi tam chybělo. Připadal jsem si tam jednoduše jako ve vězení.

Tomáš

Chápu tě. Ovšem je otázkou, zda to, že jste nikam nemohli jít, bylo dobovou záležitostí nebo to bylo z důvodu toho projektu. Třeba například, aby bylo zajištěno, že neopustíte areál a že opravdu tím 19. stoletím budete žít naplno. Ale ano, chápu tvou odpověď.

A co bylo pro tebe tím nejjednodušším? Na co sis nejrychleji zvykl?

Libor

Senzační pro mě bylo, že jsem se nemusel každý den holit. Nemusel jsem se koupat každý den. Jinak řečeno to byly benevolentnější hygienické návyky, kdy to, co v 21. století člověk dělá každý den, v 19. století dělat nemusel. Vyrůstal jsem na venkově, takže také jakákoliv manuální práce nebo například třeba rozdělení ohně, pro mě bylo jednoduché. Navíc oproti ostatním jsem tam byl jedním z nejstarších, takže jsem měl také určité životní zkušenosti.

Tomáš

Bylo pro tebe jednoduché se naprosto oprostít od 21. století a sžít se s dobově vytvořeným 19. stoletím?

Libor

Částečně jsem na to asi už odpověděl v minulých otázkách. Vlastně až v té polovině, kdy jsem se sto procentně vžil do své role dělníka, to znamená, že jsem vypustil některé věci, vůbec jsem nepřemýšlel nad tím, co se děje venku za branami továrny, nezajímalo mě, kolik je hodin nebo jaký je den. To každodenní dění, které normálně člověk sleduje, šlo naprosto mimo mě. Nezajímalo mě. Neměl jsem ani možnost ho sledovat. Opravdu jsem žil tím příběhem.

Tomáš

A nebyl v životě, který jste v tom létě žili, nějaký prvek, který by tě vytrhoval z vytvořené doby 19. století, případně který by ti bránil se oprostít od 21. století?

Libor

Jediný prvek, který mi překážel ve vžití se do té doby, byla moje rodina, ale to už jsem popsal výše.

Tomáš

Nic jiného, kromě kolektivu, tam tedy nebylo?

Libor

Myslím si, že jsem se sžil jak s tím kolektivem, který byl okolo, tak s dobovým příběhem a s jeho postavami v něm obsaženými. Nic mi nedělalo problém – každá situace se dala řešit. Bylo to možná také díky tomu, že jsem nebyl vůbec nemocný a neměl jsem žádný úraz. Je pravda, že pokud bych měl nějaký zdravotní problém, určitě bych to přehodnotil. To mě naštěstí nepotkalo.

Tomáš

A když se podíváš na to, co jsi tam všechno zažil, v rámci toho příběhu, který se tam udál, je nějaká událost, u které nyní víš, že bys chtěl na ni zareagovat jiným způsobem?

Libor

Těch událostí tam bylo moc. Těžko teď říct.

Tomáš

To ano, tomu rozumím, mě by ale zajímalo, zda si vybavíš nějakou událost, při které sis po jejím proběhnutí řekl, že bys reagoval jinak. Případně, že by ses jinak zachoval. Nebo případně, když ji sleduješ nyní v televizi.

Libor

No, byly tam dvě situace, ve kterých bych se zachoval asi trochu jinak. První situace byla, když nás zatkli po nalezení letáků v továrně. Byl bych asi drzejší na vyšetřovatele, který nás vyslychal. Nebyl bych tak pokorný a více se postavil za češství. I přes to, že jsem to tam tehdy zdůrazňoval, nakonec to bohužel bylo vystříženo, což nechápu, proč se tak stalo. Druhou situací byly volby. Tam bych víc brojil proti Robinovi. Nikoli u voleb samotných, ale posléze, když se nás pan továrník ptal, kdo ho volil a tomu posléze nabídl peníze za odměnu. To v televizi také nebylo, také to bylo vystříženo.

Tomáš

A jak bys zareagoval na tu druhou situaci?

Libor

Asi bych vystoupil a pravdou bych konfrontoval Robina před továrníkem.

Tomáš

Nastala v průběhu projektu chvíle, kdy jsi chtěl ukončit svou účast?

Libor

Ani jednou mě nenapadlo, že bych to já osobně ukončil. Možná to bylo i způsobeno tím, že jsem řešil problémy za mou rodinu. Jelikož jsem je musel stále přesvědčovat, ať nekončí, neměl jsem ani čas nad tím osobně přemýšlet.

Tomáš

A co tě motivovalo k tomu, abys svůj pobyt ve „starých časech“ dokončil?

Libor

Motivací bylo více, nebyla jen jedna. Dokázat si, že to zvládnou a zároveň prožít si ten příběh až do konce, když už jsem byl vybrán v castingu. Další motivací byla nějaká odměna, která na nás po absolvování čekala. Ačkoli nikdo nevěděl, jakou výhru dostaneme. A poslední motivací bylo porazit hlavně Hráče. Říkám to upřímně, tak jak to cítím. Ti mě tam štvali v různých situacích. Především, kdy nebyli upřímní ve spoustě případů, hráli si svou vlastní hru a v civilním životě bych si s nimi nesedl. A další motivací bylo, že to uvidí spousta lidí, bude se to vysílat celostátně a člověk se může dostat do jejich podvědomí. Třeba mu to někdy může pomoci.

Tomáš

Ty jsi krásně mluvil o tvých pilířích motivace. Já bych je potřeboval trochu rozvést. Jeden je ten, že budeš v televizi, další je osobní motivace a pak je tam odměna a poražení týmu Hráčů. Když jsi mluvil o té odměně, zmínil jsi, že jste nevěděli do poslední chvíle, co to bude. Byla to pro tebe dostatečná motivace? Jak jsi vlastně vnímal to, že soutěžíš o něco, aniž bys věděl, o co?

Libor

Úplně není pravdou, že bychom nevěděli, o co soutěžíme. Někdy deset dní před ukončením projektu za námi přišla režisérka a naznačila nám, co je výhra.

Tomáš

Bavme se ale o projektu jako o celku – pokud to správně chápu, 50 dnů jste nevěděli, o co soutěžíte, a v posledních deseti dnech jste se to dozvěděli?

Libor

Ve chvíli, kdy jsme nevěděli, zda dostaneme vůbec nějakou výhru, jsem to neřešil. Bylo mi to jedno. Užíval jsem si ten dobový život. Poté přišla paní režisérka a řekla nám, o co se hraje. Řekla nám, že se hraje o 1 000 000 Kč ve zlatých mincích. Pro určité lidi to bylo rozčarováním. V tu chvíli řešili, že se tato částka bude muset rozdělit mezi tři skupiny. Myslím si, že někteří od toho čekali daleko víc, viděli první sérii, kde celá rodina dostala úplně stejnou částku, ale po rozdělení jim zbylo více. Byla chvíle, kdy jsem slyšel právě Hráče, jak řeší, že je to málo a kdyby o tom věděli, že do toho projektu ani nejdou. V tu chvíli jsem měl pocit, že tam šli spíš za účelem nějaké výhry. Mně ani nešlo o nějakou finanční výhru – ve výsledku vyhrát ano, ale bylo mi jedno, kolik za to dostaneme peněz.

Tomáš

Abych vysvětlil, proč se ptám. V žánru living history a potažmo v dalších subžánrech žánru reality TV jsou soutěže používány především jako motivace pro soutěžící. Aby je nutili k nějakým výkonům, k nějakým výsledkům. Proto jsem se tě na to optal, protože jsi zmínil, že jste ze začátku nevěděli, co je výhra. Skvělé, děkuji. Nyní bych se chtěl podívat na to, jak porovnááš dobu, kterou „jsi v projektu prožíval“, s dobou 21. století. Když se podíváš na okamžiky, které jsi v tom projektu zažil, byl bys schopný vybrat jeden, ten nejpozitivnější?

Libor

Úžasný zážitek, který mám stále před očima, byla chvíle, kdy jsem se dostal na kovárnou a zrovna jsme sestrojovali vagony. Na kovárnou byla přidělena Monika ze skupiny Studentů. Zvuk měchů, kterými nám ohniště rozháněla a okamžik, kdy nám foukla vzduch do ohně a usmála se na nás, ačkoli byla celá špinavá od sazí. To byl pro mě jeden z těch nejhezčích zážitků.

Tomáš

A pokud tuto radost porovnáš s dnešní dobou? To že můžeš jít volit, bere mnoho lidí jako samozřejmost a asi tě to tolik nepotěší, že? K čemu bys mohl tento pocit přirovnat?

Libor

V této naší době máme všechno jednoduché. U 19. století jsem ti byl schopný říct hned, co bylo pro mě tím nejpozitivnějším. V 21. století si ale užívám každé minuty, nemohu tedy jednoduše říct jeden okamžik. Jednoduše mě nenapadá přirovnání takové, aby bylo jedna ku jedné. Pokud bych měl ale jednu věci opravdu vypíchnout, tak to mohou to být například rozzářené oči mého syna, jak se těší na Vánoce.

Tomáš

A nejnegativnější okamžik projektu? Vynechme lidi z tvé skupiny a bavme se o příběhu, průběhu natáčení a podobně.

Libor

Velmi mi vadilo u postavy pana Šoltyse, že se po několika letech vrátil k nám do továrny a začal vykřikovat protizidovská hesla a napadl pana hospodského. Vadilo mi, jak začali rabovat, vadil mi celkově antisemitismus.

Tomáš

A byl bys schopný tento negativní zážitek přirovnat nějakým způsobem k naší dnešní době 21. století? Podobně, jako ses pokoušel u té pozitivní.

Libor

Ačkoli jsem se vymezil proti jakémukoli sledování zpráv, tak se tomu stejně nevyhneš. Vadí mi současná celosvětová politika. To je tak všechno – nemohu vyčlenit nic konkrétního a já to vidím tak, že se svět zbláznil a spousta věcí se nám zamlžuje. Takže globálně řečeno vedení světových mocností a jejich politika.

Tomáš

A pokud bys měl říct, v jakém období se ti žilo, potažmo žije lépe, jaké by to bylo?

Libor

21. století.

Tomáš

Nyní se podíváme na tvá očekávání, která jsi měl. Ještě před natáčením se ti musela v průběhu vytvářet nějaká představa toho, co budeš prožívat, kde budeš žít, jaké to bude. Jak se naplnily tvé představy, případně, v čem se nenaplnily?

Libor

Na samotné natáčení nás vezli dodávkou a měli jsme zavázané oči. Tak nás také vyvezli do místnosti, kde jsme se měli převléknout. Ve chvíli, kdy nám rozvázali oči, mne velmi překvapil počet lidí kolem nás. V tu chvíli jsem si hned dal dohromady, že nejsme sami, že nás je tady více. To znamená, že je to soutěž. To mi vadilo. To byl pro mě první relativní šok. Ve chvíli, kdy jsem viděl oblečení, jsem si říkal, že to bude přelom 19. a 20. století a stále jsem doufal, že to je ta mnou vytoužená první republika. Poté, když jsme stáli před bránou, jsem si všiml nápisu „MASCHINEN FABRIK“ a hned mi došlo, že budeme pracovat jako dělníci. To mi ale nevadilo, zajímalo mě, co budeme vyrábět a začal jsem pak přemýšlet, jak to zvládnou ostatní.

Tomáš

Vrátím se ještě k začátku tvé předchozí odpovědi. Ty jsi říkal, že jsi po sundání pásky z očí viděl nějaké lidi kolem a došlo ti, že v tomto projektu nebudete sami a budete muset soutěžit. Ty jsi do té doby tedy vůbec nevěděl o tom, že jdeš do soutěže, kde budeš muset soutěžit proti někomu jinému?

Libor

Na castingu nám to samozřejmě neřekli. Ještě jsem se jich na něm ptal, že když nás vybrali, zda jsme jediná skupinka. Neřekli nám přímo ani ano ani ne, ale řekli „jakmile budete vybráni, tak jste vybráni“.

V tu chvíli jsem nad tím nepřemýšlel, nenapadlo mne to. Možná právě to zjištění, že budeme muset proti někomu soutěžit, byl chvilkový okamžik, pokud se vrátím zpět k jedné z předchozích otázek, kdy jsem přemýšlel o tom, že v projektu skončím.

Tomáš

Tebe by tedy více motivovalo, kdybyste tam byli jen vy jako skupina, nebo jak by to pro tebe bylo konformní? Případně co by ti nejméně vadilo?

Libor

Na to se velice složitě odpovídá. Nevíme, jak by to vypadalo, kdyby tam byla jen jedna skupina. Možná by to bylo jednodušší z hlediska psychické zátěže účastníků.

Tomáš

Koukněme na to přesně z toho psychického pohledu.

Libor

Asi kdyby to bylo rozděleno nebo nastaveno jinak, tak, abychom spolu s ostatními skupinami nesoúpeřili, tak by to bylo pro všechny určitě psychicky únosnější. Nebylo by to tak stresující, kdy člověk nejen celý den pracuje, ale zároveň řeší, že má protivníky a musí proti nim bojovat. Ale na druhou stranu bychom si neužili také tolik legrace.

Tomáš

Napadá tě způsob zakomponování všech 15ti osob, který by byl zároveň pro tebe nejpříjemnější z toho psychického hlediska?

Libor

Nikdy jsem nad tím nepřemýšlel. Nyní, když jsi mi tu otázku položil, mě napadlo, že bych neřekl, že skupiny soupeří mezi sebou, ty skupiny bych různě promíchal. Tak, aby se v rámci samotné práce a pracovního hodnocení neznali jako přátelé. Ale to je jen rychlý nápad, nechci nad tím ani nějak přemýšlet.

Tomáš

Dobře. Pokud se podíváme zpět na tu dobovou linku příběhu. Překvapily tě nějaké dobové věci nebo události, které jste prožívali? Například, že jsi o nějaké události nevěděl nebo tě překvapilo, že to je jinak.

Libor

Vůbec ne. My jsme dostávali tisk, ze kterého jsme se všechny informace dozvídali, ale žádná mne nepřekvapila. Spíše mě potěšilo, když nám třeba pan hospodský Bondy řekl, že vyhořelo Národní divadlo, hned jsem věděl, v jakém to jsme zrovna roce. Nebo když mluvil o Světové výstavě ve Vídni. Tím jsem si vlastně dával veškeré spojitosti dohromady, co se týče historických událostí.

Tomáš

A odnesl sis z projektu nějaké nové poznatky nebo vůbec nic?

Libor

Jen o volbách. Dozvěděl jsem se vlastně, jak to tehdy bylo s volebním právem. Kdo mohl volit a jak.

Tomáš

Kdybys dostal možnost zúčastnit se podobného projektu znovu, zúčastnil by ses?

Libor

Do takového projektu bych asi znovu šel, ale úplně s jinou skupinou, potažmo s jinými lidmi.

Tomáš

Jaké období by sis představoval?

Libor

Nad tím jsem dlouho přemýšlel. Vybral bych si ale stále to období první republiky.

Tomáš

A doporučil bys jiným lidem, aby si tuto zkušenost prožili?

Libor

Doporučil bych to úplně všem, kteří se mě na to ptají. Zrovna teď jsem se s tím setkal. Nikdo mi nechce věřit, že jsme tam strávili celé dva měsíce. Myslí si, že jsme to natáčeli po malých částech a mezitím si odjížděli domů – „do civilizace“. Musím stále vysvětlovat, že jsme v tom opravdu žili dva měsíce v kuse. Pro dnešního člověka je asi nepředstavitelné se opravdu na celé dva měsíce vzdát 21. století a žít jako naši předkové. Právě proto bych to těm lidem doporučil, aby si to vyzkoušeli.

Tomáš

Dobře. To je všechno. Děkuji moc.

Příloha č. 2: Fotografie z příprav před natáčením Dovolené v Protektorátu

Níže uvedené fotografie byly poskytnuty Českou televizí pro účely zpracování této bakalářské práce.

Před renovací

Po renovaci

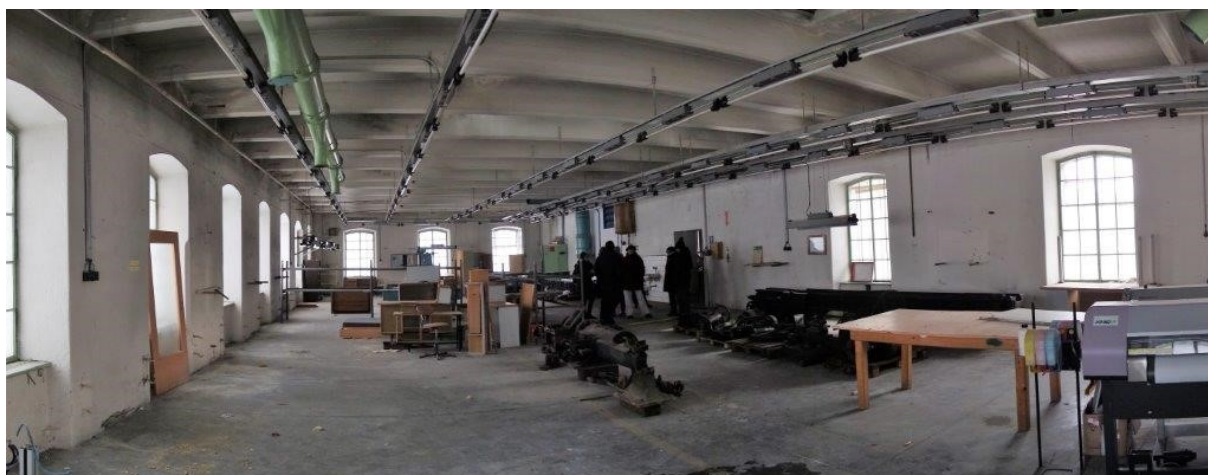
Soubor fotografií

Fotografie příprav a z natáčení *Dovolené v Protektorátu*. Česká televize.

Příloha č. 3: Fotografie z příprav před natáčením Dovolené v éře páry

Níže uvedené fotografie byly poskytnuty Českou televizí pro účely zpracování této bakalářské práce.

Před renovací

Průběh renovace

Po renovaci:

Soubor fotografií

Fotografie příprav a z natáčení *Dovolené v ěře páry*. Česká televize.

Příloha č. 4: Tabulky sledovanosti Dovolené v Protektorátu a Dovolené v éře páry

Analýza pořadu Dovolená v Protektorátu po dílech

1.1.2015 – 31.12.2015, 1.1.2018 – 31.12.2018			15+			
TV kanál	Rok	Datum	Rating	Rating 000	Share	Reach 000
ČT1	2015	23.05.2015	6,4	555	16,20	908
		26.05.2015	5,7	497	12,37	909
		28.05.2015	5,0	433	11,56	751
		02.06.2015	4,5	386	10,83	651
		04.06.2015	4,3	376	10,85	633
		09.06.2015	4,5	393	10,07	703
		11.06.2015	3,7	319	9,21	547
		13.06.2015	4,3	371	13,00	656
	Celkem		4,8	416	11,70	2 450
Celkem			4,8	416	11,70	2 450

1. tabulka v příloze č. 4

Analýza Dovolené v Protektorátu – jednotlivé díly. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

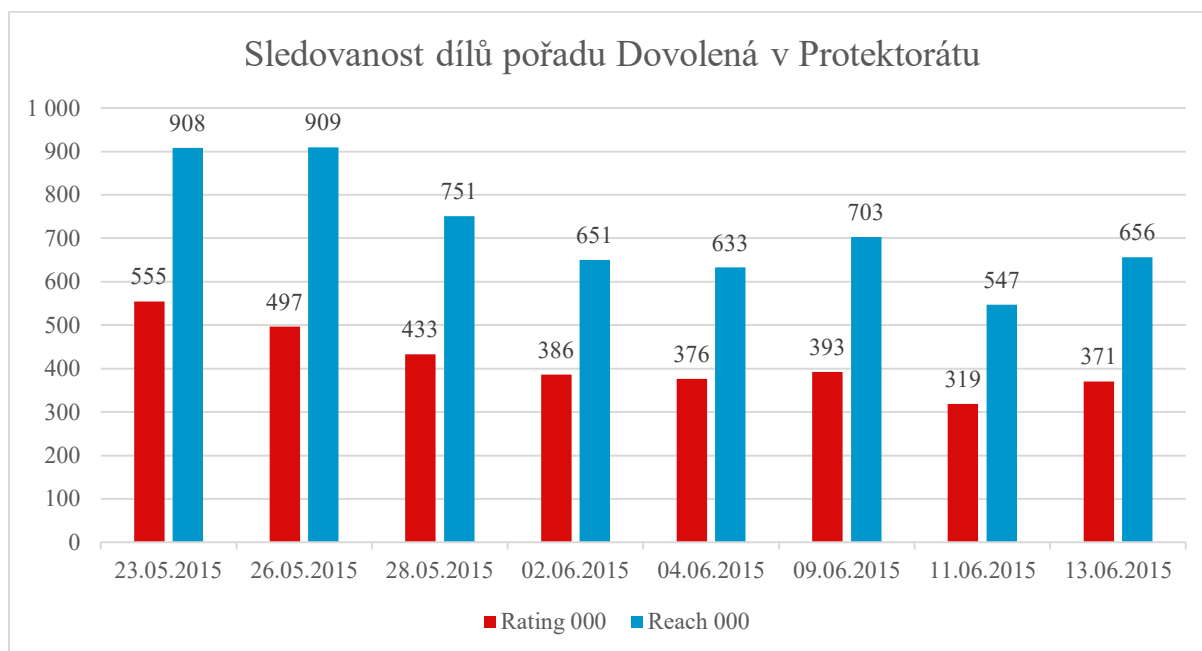
Analýza pořadu Dovolená v éře páry po dílech

1.1.2015 – 31.12.2015, 1.1.2018 – 31.12.2018			15+			
TV kanál	Rok	Datum	Rating	Rating 000	Share	Reach 000
ČT1	2018	10.10.2018	4,0	343	9,63	655
		17.10.2018	3,3	287	8,31	584
		24.10.2018	2,7	230	6,48	451
		31.10.2018	2,5	217	6,27	480
		07.11.2018	2,2	188	5,47	389
		14.11.2018	2,1	180	5,04	399
		21.11.2018	2,2	185	5,12	388
		28.11.2018	1,8	151	4,47	345
	Celkem		2,6	223	6,37	1 737
Celkem			2,6	223	6,37	1 737

2. tabulka v příloze č. 4

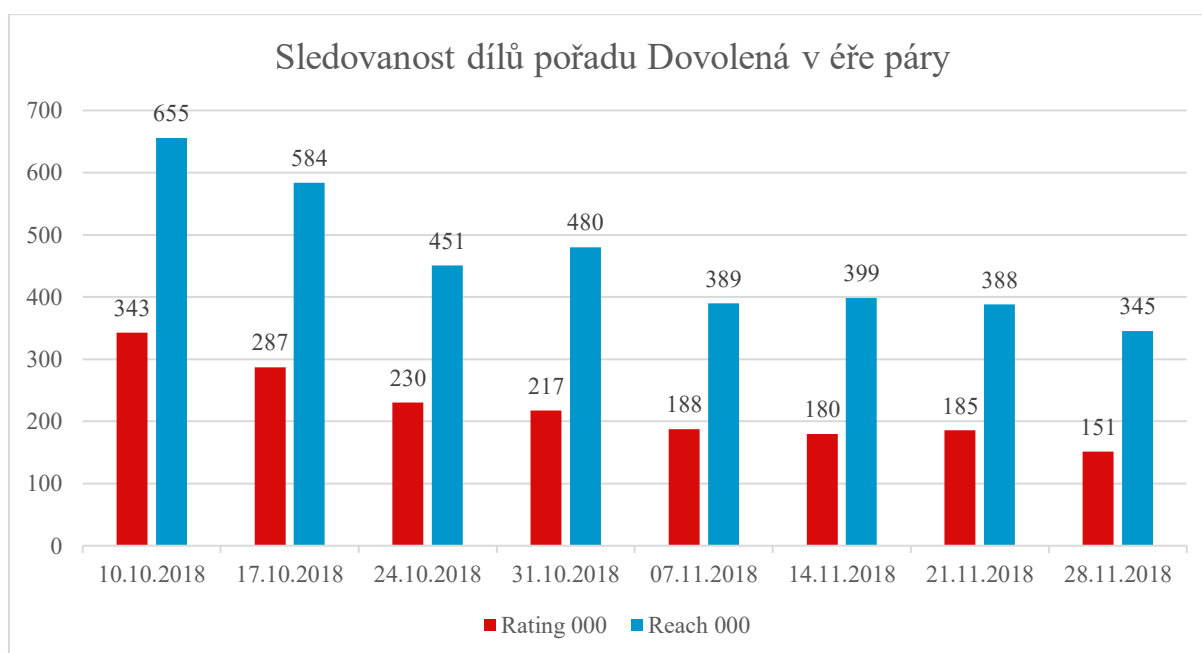
Analýza Dovolené v éře páry – jednotlivé díly. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

Příloha č. 5: Grafy sledovanosti Dovolené v Protektorátu a Dovolené v éře páry

1. graf v příloze č. 5

Analýza Dovolené v Protektorátu – jednotlivé díly. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

2. graf v příloze č. 5

Analýza Dovolené v éře páry – jednotlivé díly. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

Příloha č. 6: Statistika archivu mediálních sdělení

Dovolená v Protektorátu – počet mediálních výstupů před zahájením vysílání

Nalezeno celkem: 19 zpráv - [upravit dotaz](#) - [nový dotaz](#) - [náповěda](#) Zobrazeno: 1 - 19

1. graf v příloze č. 6

Výpis mediálních sdělení: MEDIASEARCH. *NEWTON Media, a.s.* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

[https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+Protektor%C3%A1tu%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=r&nk&gb=&slt=fl&dt=&ps=500&dtf=16.09.2014&dt=30.04.2015&asq=1&source=&k\[0\]=CRDaily&k\[1\]=CRRegionalBohemia&k\[2\]=CRRegionalMoravia&k\[3\]=CREconomy&k\[4\]=CRIndustry&k\[5\]=CRTeleIT&k\[6\]=CRAutoMoto&k\[7\]=CRSocial&k\[8\]=CRHobby&k\[9\]=CRPublic&k\[10\]=CRTelevision&k\[11\]=CRRegionalTelevision&k\[12\]=CRRadio&k\[13\]=CRRegionalRadio&k\[14\]=CRInternet&k\[15\]=CRForeign&rd=&ii=&es2=](https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+Protektor%C3%A1tu%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=r&nk&gb=&slt=fl&dt=&ps=500&dtf=16.09.2014&dt=30.04.2015&asq=1&source=&k[0]=CRDaily&k[1]=CRRegionalBohemia&k[2]=CRRegionalMoravia&k[3]=CREconomy&k[4]=CRIndustry&k[5]=CRTeleIT&k[6]=CRAutoMoto&k[7]=CRSocial&k[8]=CRHobby&k[9]=CRPublic&k[10]=CRTelevision&k[11]=CRRegionalTelevision&k[12]=CRRadio&k[13]=CRRegionalRadio&k[14]=CRInternet&k[15]=CRForeign&rd=&ii=&es2=)

Dovolená v Protektorátu – počet mediálních výstupů po zahájení vysílání

Nalezeno celkem: 344 zpráv - [upravit dotaz](#) - [nový dotaz](#) - [náповěda](#) Zobrazeno: 1 - 344

2. graf v příloze č. 6

Výpis mediálních sdělení: MEDIASEARCH. *NEWTON Media, a.s.* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

[https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+Protektor%C3%A1tu%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=r&nk&gb=&slt=fl&dt=&ps=500&dtf=01.05.2015&dt=01.10.2015&asq=1&source=&k\[0\]=CRDaily&k\[1\]=CRRegionalBohemia&k\[2\]=CRRegionalMoravia&k\[3\]=CREconomy&k\[4\]=CRIndustry&k\[5\]=CRTeleIT&k\[6\]=CRAutoMoto&k\[7\]=CRSocial&k\[8\]=CRHobby&k\[9\]=CRPublic&k\[10\]=CRTelevision&k\[11\]=CRRegionalTelevision&k\[12\]=CRRadio&k\[13\]=CRRegionalRadio&k\[14\]=CRInternet&k\[15\]=CRForeign&rd=&ii=&es2=](https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+Protektor%C3%A1tu%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=r&nk&gb=&slt=fl&dt=&ps=500&dtf=01.05.2015&dt=01.10.2015&asq=1&source=&k[0]=CRDaily&k[1]=CRRegionalBohemia&k[2]=CRRegionalMoravia&k[3]=CREconomy&k[4]=CRIndustry&k[5]=CRTeleIT&k[6]=CRAutoMoto&k[7]=CRSocial&k[8]=CRHobby&k[9]=CRPublic&k[10]=CRTelevision&k[11]=CRRegionalTelevision&k[12]=CRRadio&k[13]=CRRegionalRadio&k[14]=CRInternet&k[15]=CRForeign&rd=&ii=&es2=)

Dovolená v ěře páry – počet mediálních výstupů před zahájením vysílání

Nalezeno celkem: 140 zpráv - [upravit dotaz](#) - [nový dotaz](#) - [náповěda](#) Zobrazeno: 1 - 140

3. graf v příloze č. 6

Výpis mediálních sdělení: MEDIASEARCH. *NEWTON Media, a.s.* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

[https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+%C3%A9%C5%99e+p%C3%A1ry%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=rank&gb=&slt=f&dt=&ps=500&dtf=11.08.2017&dt=30.09.2018&asq=1&source=&k\[0\]=CRDaily&k\[1\]=CRRegionalBohemia&k\[2\]=CRRegionalMoravia&k\[3\]=CREconomy&k\[4\]=CRIndustry&k\[5\]=CRTeleIT&k\[6\]=CRAutoMoto&k\[7\]=CRSocial&k\[8\]=CRHobby&k\[9\]=CRPublic&k\[10\]=CRTelevision&k\[11\]=CRRegionalTelevision&k\[12\]=CRRadio&k\[13\]=CRRegionalRadio&k\[14\]=CRInternet&k\[15\]=CRForeign&rd=&ii=&es2=](https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+%C3%A9%C5%99e+p%C3%A1ry%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=rank&gb=&slt=f&dt=&ps=500&dtf=11.08.2017&dt=30.09.2018&asq=1&source=&k[0]=CRDaily&k[1]=CRRegionalBohemia&k[2]=CRRegionalMoravia&k[3]=CREconomy&k[4]=CRIndustry&k[5]=CRTeleIT&k[6]=CRAutoMoto&k[7]=CRSocial&k[8]=CRHobby&k[9]=CRPublic&k[10]=CRTelevision&k[11]=CRRegionalTelevision&k[12]=CRRadio&k[13]=CRRegionalRadio&k[14]=CRInternet&k[15]=CRForeign&rd=&ii=&es2=)

Dovolená v ěře páry – počet mediálních výstupů po zahájení vysílání

Nalezeno celkem: 116 zpráv - [upravit dotaz](#) - [nový dotaz](#) - [náповěda](#) Zobrazeno: 1 - 116

4. graf v příloze č. 6

Výpis mediálních sdělení: MEDIASEARCH. *NEWTON Media, a.s.* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z:

[https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+%C3%A9%C5%99e+p%C3%A1ry%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=rank&gb=&slt=f&dt=&ps=500&dtf=01.10.2018&dt=01.03.2019&asq=1&source=&k\[0\]=CRDaily&k\[1\]=CRRegionalBohemia&k\[2\]=CRRegionalMoravia&k\[3\]=CREconomy&k\[4\]=CRIndustry&k\[5\]=CRTeleIT&k\[6\]=CRAutoMoto&k\[7\]=CRSocial&k\[8\]=CRHobby&k\[9\]=CRPublic&k\[10\]=CRTelevision&k\[11\]=CRRegionalTelevision&k\[12\]=CRRadio&k\[13\]=CRRegionalRadio&k\[14\]=CRInternet&k\[15\]=CRForeign&rd=&ii=&es2=](https://mediasearch-newtonmedia-eu.ezproxy.is.cuni.cz/search.php?qt=&qsmpl=%22Dovolen%C3%A1+v+%C3%A9%C5%99e+p%C3%A1ry%22&qsr=&qsc=&qa=&ob=rank&gb=&slt=f&dt=&ps=500&dtf=01.10.2018&dt=01.03.2019&asq=1&source=&k[0]=CRDaily&k[1]=CRRegionalBohemia&k[2]=CRRegionalMoravia&k[3]=CREconomy&k[4]=CRIndustry&k[5]=CRTeleIT&k[6]=CRAutoMoto&k[7]=CRSocial&k[8]=CRHobby&k[9]=CRPublic&k[10]=CRTelevision&k[11]=CRRegionalTelevision&k[12]=CRRadio&k[13]=CRRegionalRadio&k[14]=CRInternet&k[15]=CRForeign&rd=&ii=&es2=)

Příloha č. 7: Rozhovor s režisérkou Zorou Cejnkovou

Tomáš Halva:

Úplně v úvodu si dovoluji upřesnit si název této série. V rámci bakalářské práce tyto dva pořady jako celek nazývám Dovolená ve starých časech. Je to tak správně?

Zora Cejnková:

To je správně. Je to vlastně formát, který se nazývá Dovolená ve starých časech.

Tomáš Halva:

Skvělé. Děkuji. Jak vznikla myšlenka living history Dovolená ve starých časech?

Zora Cejnková:

U mě vznikla tak, že jsem si vzpomněla na příběhy, které mi vyprávěli moji prarodiče, když jsem byla malá. O tom, jak prožívali válku, jak krmili husy, jak pomáhali lidem v okolí. Bydleli ve Žďáru nad Sázavou, kde je to vrchovina, a tak se tu schovávali za války lidé. Nebyli žádní odbojáři, byli normální lidé. A vyprávěli mi právě o tom, jak se tam lidé schovávali, jak nebylo co jíst nebo jak to bylo s potravinovými lístky. A najednou mě to po těch letech napadlo – řekla jsem si, že to je úplně zapomenutá část historie druhé světové války. Stále se mluví o bitvách, generálech, obětech, ale o každodenním životě se moc nemluví. Nejprve jsem přemýšlela o klasickém dokumentu, ale pak mne napadlo, že by se ty podmínky daly simulovat a přenést na reálné lidi. Postupným promyšlením jsem došla právě k tomuto formátu. Jak jsem se probírala historickými okamžiky Protektorátu, tak ve mi výsledku vznikla samotná myšlenka toho, jak se bude čas posouvat – zhruba po jednom roce. To především aby bylo vidět, jak se životní podmínky proměňovaly. Následně mi do toho začaly v hlavě vstupovat historické postavy, samotný. Následně jsem také tento projekt konzultovala s psychologem, zda to může fungovat. Dozvěděla jsem se, že ano, ale za podmínky, kdy účastníci budou opravdu izolováni od okolního světa a nebudou mít přístup k moderním technologiím.

Tomáš Halva:

Ty jsi mi rovnou odpověděla i na vznik toho období první série. Jak vzniklo období éry páry?

Zora Cejnková:

Ta už vznikla účelovým způsobem. Zvažovala jsem udělat něco aktuálnějšího – například 50. léta. Na druhou stranu jsem si ale říkala, že to bude v mnoha aspektech podobné jako Dovolená v Protektorátu. Tak jsem si řekla, že vyberu jinou dobu. A právě k období páry mám blízko tím, že ji mám ráda.

Tomáš Halva:

Podíváme-li se na výslednou podobu pořadu, vyšlo vše, tak jak jsi si plánovala? Jaké je srovnání tvé představy a reality toho, co nakonec vzniklo?

Zora Cejnková:

U první série to byl skok do neznáma. Pocit, že to nebude fungovat byl silný. Nejpodstatnější tehdy bylo, jak se rodina napojí na dobu Protektorátu. Zvládli to. Po třetím týdnu začali všichni postavy, které je navštěvovaly, brát jako součást svého života a mluvit o nich jejich smyšlenými jmény, nikoli jmény herců. Naštěstí to začalo intenzivně fungovat. Stejně se tomu stalo v Dovolené v éře páry.

V Dovolené v éře páry jsem s tím již počítala. Proto byl ten dobový příběh daleko složitější a měla jsem vždy více variant scénáře, protože jsem věděla, že se to může vyvíjet a vždy se můžu nějak napojit zpět do scénáře. Jelikož je ta doba pro nás vzdálenější a tím tedy i hůře pochopitelná, tak aby byla zajímavá pro diváka, tak se v příběhu objevují různé další „literární“ postavy (továrníci, František a další). U těch postav je důležité říct, že období páry je natolik vzdálené, že je složité tehdejšími lidem a jejich chování porozumět. Proto jsem zvolila právě takové postavy, které jsou všeobecnými typy, které mohou fungovat různě v jednotlivých dobách. Tím pádem i v naší moderní době.

Tomáš Halva:

A z hlediska tvých představ vyšlo všechno přesně tak, jak jsi chtěla?

Zora Cejnková:

To ne – něco vyšlo trošku jinak, ale v zásadě nemohu říct, že by to nevyšlo. Někdy to vyšlo úplně suprově, někdy to nevyšlo úplně podle našich představ. Ale to je princip tohoto formátu.

Nejtěžší je udělat tu situaci tak, aby byla srozumitelná jak pro účastníka, tak pro diváka. Zároveň je důležité vystavět scénu tak, aby mohla mít různé konce.

Tomáš Halva:

S jakými ses setkala ohlasy? Převažovaly spíše pozitivní nebo negativní?

Zora Cejnková:

Od velmi pozitivních po velmi negativní. Mělo to velký rozptyl. Z mé zkušenosti to ale značí, že ten pořad měl úspěch. Pokud má pořad vlažné komentáře podobné jako „jo, dobré to bylo“, tak to asi v divákovi nezbudilo žádné emoce. To je ve výsledku špatně. Shrnula bych to tak, že někomu tento formát nevyhovuje, jiným ano.

Tomáš Halva:

Narazila jsi na ohlasy, u kterých sis řekla, že jsou věcné a tzv. ti „otevřely oči“ a aplikovala je nebo je budeš aplikovat na další tvou tvorbu?

Zora Cejnková:

U Dovolené v Protektorátu to bylo velmi emotivní. Mě osobně vadilo, že v pořadu musel být takovým způsobem tlačěn sponzor pořadu. Ono to ve výsledku degradovalo pořad na úroveň soutěže. Díky tomu mnoho lidí poté nepochopilo, že se reálně o soutěž nejedná, že to, co získá rodina je odměna, nikoli výhra. Tehdy jsem proti tomu protestovala, ale bohužel to nešlo jinak.

U Dovolené v éře páry to tak už nebylo – Česká televize pochopila, že to tak nejde udělat. Ve výsledku to byla soutěž, ale již to tak nebylo propagované a nebyla tam tolik vidět.

Tomáš Halva:

Jsou veškeré obsažené prvky v pořadu tvým nápadem (dějové linie – soutěž, týdenní úkoly, historické vsuvky, herecký příběh, ...)?

Zora Cejnková:

Kromě soutěže všechno ano. Vše jsem vymyslela a napsala. U té soutěže jsme to dávali nějakým způsobem dohromady s Českou televizí, jelikož to muselo ctít určitá pravidla. Dále na tom samozřejmě pracovali odborní poradci, kteří hlídali, zda vše odpovídá dobovým a technickým požadavkům.

Tomáš Halva:

Jsou nějaké věci, na které se nyní zpětně díváš a chtěla bys je změnit? Například výběr herců, účastníků, výběr prostředí, jiná dějová linka a podobně?

Zora Cejnková:

Soutěž, ačkoli v Dovolené v éře páry měla již své místo. Účastníci tam mezi sebou zápolili, kdo bude lépe pracovat a bude na prvním místě. A co bych udělala jinak? Nevím. S „érou páry“ jsem byla velmi spokojena, herci byli úžasní, účastníci byli bezvadní. Dějově to vše drželo, takže asi nic bych neměnila.

Tomáš Halva:

Spolupracovala jsi s někým ze zahraničí, kde vznikaly a vznikají podobné formáty, jako je například norské ANNO, či historické reality TV od BBC?

Zora Cejnková:

Úplně ne. Poté, co pořad získal evropskou cenu, jsem ale měla několik přednášek. O Dovolenu v Protektorátu se velmi zajímaly média států BENELUXU a také Britové. Warner Bros to chtěl dokonce kupovat do celosvětové distribuce, ale bohužel se to nakonec nějak nezdařilo.

Tomáš Halva:

Jak reaguješ na úryvek z recenze č. 1 (níže přiložen)?

Zora Cejnková:

S tím nemohu souhlasit, již jen protože tam nebyly mezičasy. Některé momenty a záběry byly zajímavější jiné nikoli. Vycházeli jsme tedy při střihání z toho, co bude obsahově podstatnější a obrazově zajímavější. Dalším problémem je, že to lidé často srovnávali právě s reality show.

Tomáš Halva:

Jak reaguješ na úryvek z recenze č. 2 (níže přiložen)?

Zora Cejnková:

Tato recenze je otázka pohledu. V prvním díle bylo potřeba ukázat dobu – že byl rozdíl mezi továrníkem a dělníkem, že byla obrovská chudoba a že jsme byli pod Rakouskem-Uherskem. Aby to divák mohl co nejlépe vstřebat, muselo to být předáno právě tou formou prožitku spolu s účastníky.

Tomáš Halva:

To je pravda, ale v pořadu nebyli jen řekněme „dobové postavy“ – Němci, továrníci a podobně. Byli zde také například kartářka, příběh Černého jezdce a podobně, což z historického hlediska nebylo relevantní – nenaráží ta recenze na toto?

Zora Cejnková:

Kartářka byla právě jedna z postav, která byla spíše emoční, na kterou se bylo možno napojit. A někteří se na ni napojili. Nebo například lichvář, se kterým Hráči hráli kostky. To vše tam potřebovalo být, aby se děj pořadu posunoval.

Některým lidem situace vzniklé v pořadu vadí. Ovšem ten formát je na tom postaven. Je to banální – kdyby tam ty situace neprobíhaly, tak účastníci by nezískali určité informace, které potřebují, aby reagovali a aby se napojili. Oni neslyší, co říká vypravěč.

Tomáš Halva:

Plánuješ natočit další sérii? Máš případně představu, v jakém období by se pořad pohyboval?

Zora Cejnková:

Do budoucna určitě ano, ale nyní si chci dát oraz, protože to pro mě byly velmi vyčerpávající dva roky života. Určitě bych časem nějaký další pořad ráda realizovala a už mám několik dobrých nápadů na dobu. Uvidíme, jak se to vyvine.

Úryvek z recenze č. 1:

„Dochází to tak daleko, že rodina dostane jakési úkoly (opravit schody, ušít košili), z jejich plnění ale sledujeme sotva náznaky. Po oznámení zadání a stěžování si aktérů, jak je vše těžké, najednou vypravěč oznámí, že soutěžící úkoly nakonec splnili a my můžeme jen tápat. Tohle už značí nepochopení formátu reality show, kdy se přece jen sluší ukázat i akci. Dovolená v protektorátu jako by byla sestříhána především z "mezičasu", během nějž se nic neděje a všichni si jen stěžují na to, co se už událo.“

SVOBODA, Martin. RECENZE Dovolená v protektorátu? Málo ponížení a moc Hitlera. *Aktuálně.cz* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z: <https://magazin.aktualne.cz/televize/dovolena-v-protektoratu-nepochopila-smysl-reality-show/r~ebb871c201c111e5b1d8002590604f2e/>

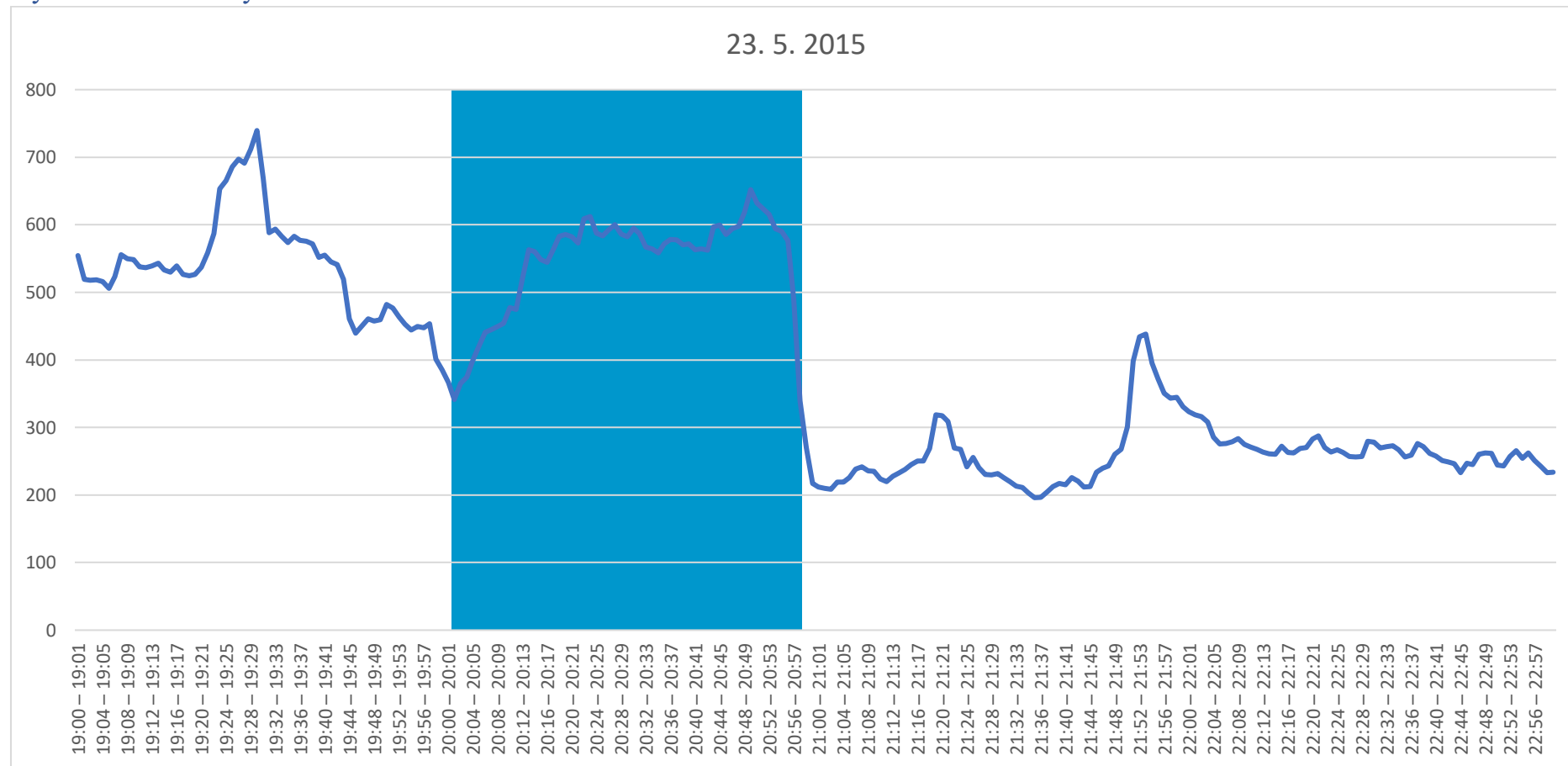
Úryvek z recenze č. 2:

„Před třemi lety ČT vysílala dokureality Dovolená v protektorátu, od středečního večera Dovolená v éře páry zavede tři pětice soutěžících do továrny z 19. století. Zmizela kontroverze kolem okupační doby, ale princip zůstává stejný: uměle řízená směs osvěty a hry.“

SPÁČILOVÁ, Mirka. RECENZE Dovolená v protektorátu? Málo ponížení a moc Hitlera. *IDnes.cz* [online]. [cit. 2019-05-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/kultura/film-televize/dovolena-v-ere-pary-recenze.A181010_095413_filmvideo_ts

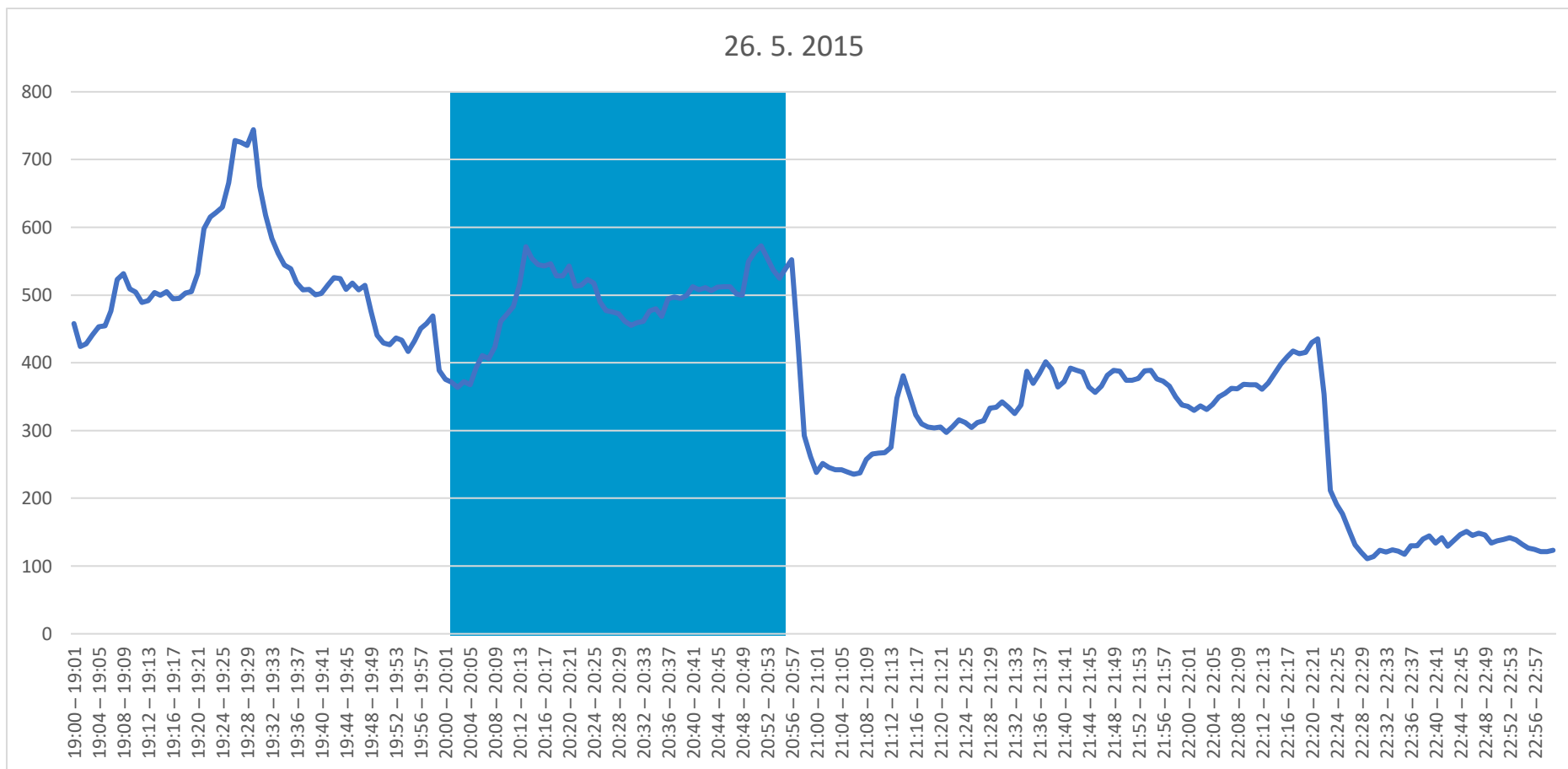
Příloha č. 8: Vývoj sledovanosti v čase po jednotlivých dnech

Výběr dnů v době vysílání Dovolené v Protektorátu

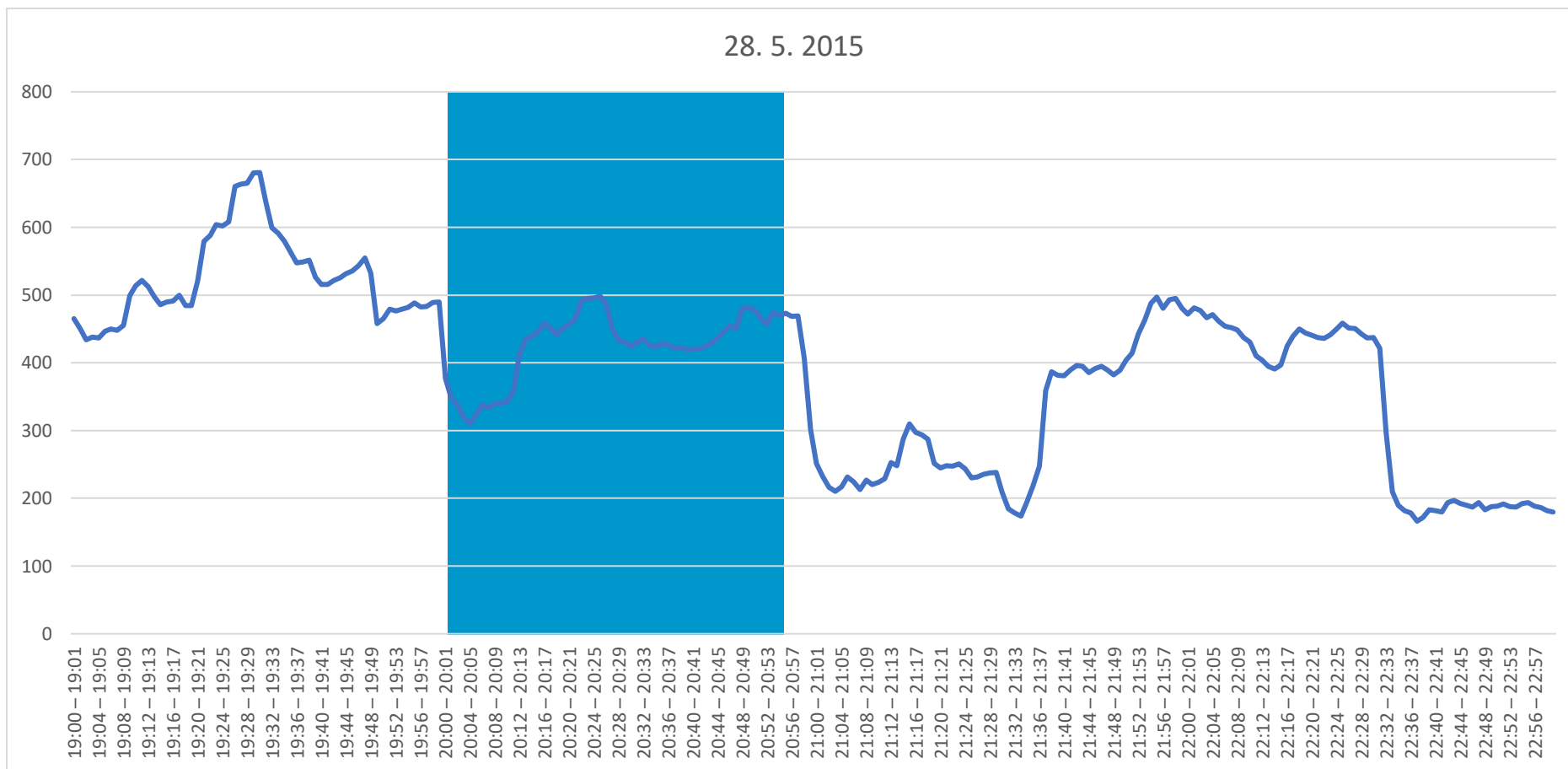
1. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 23. 5. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

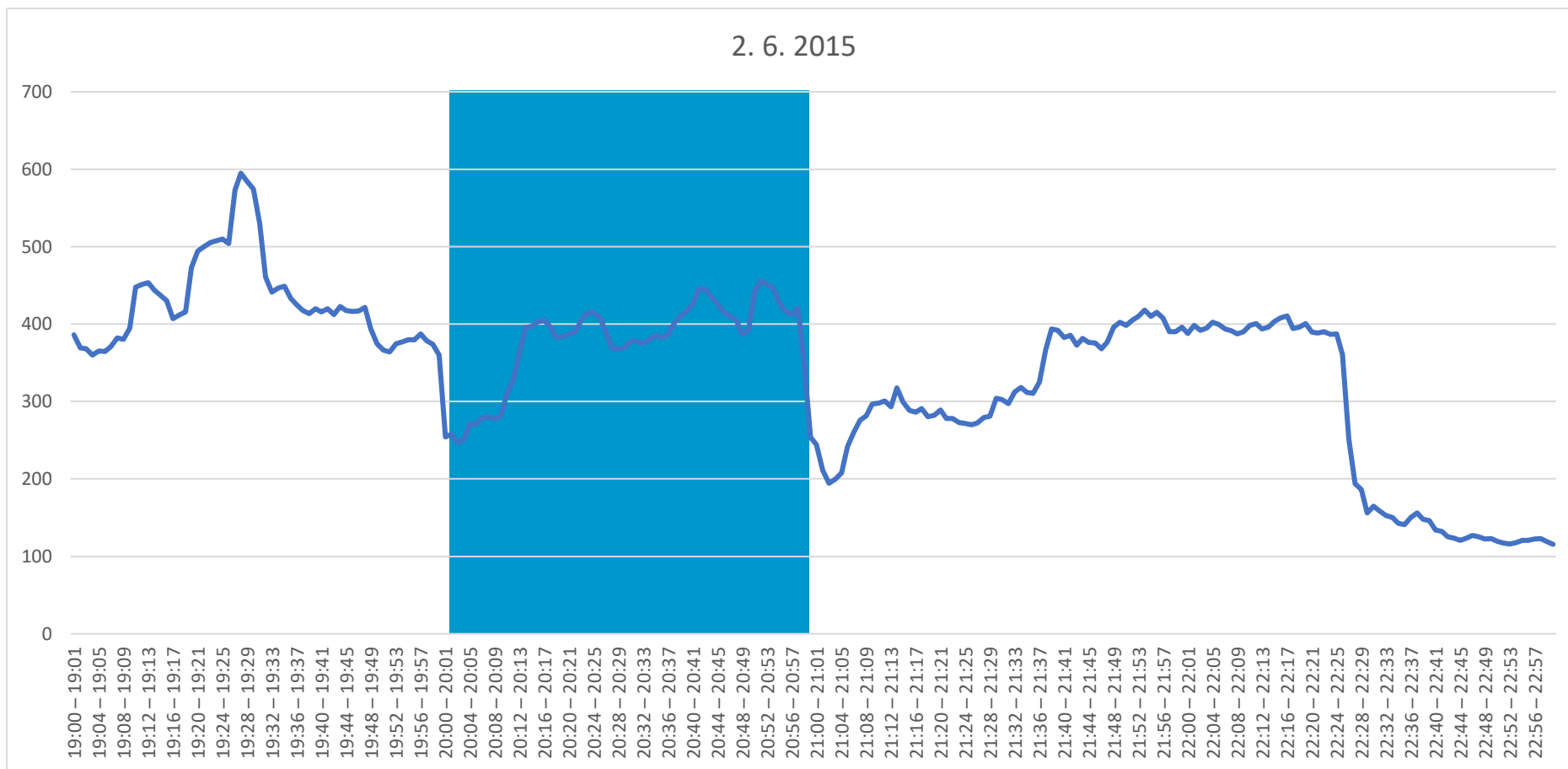
2. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 26. 5. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

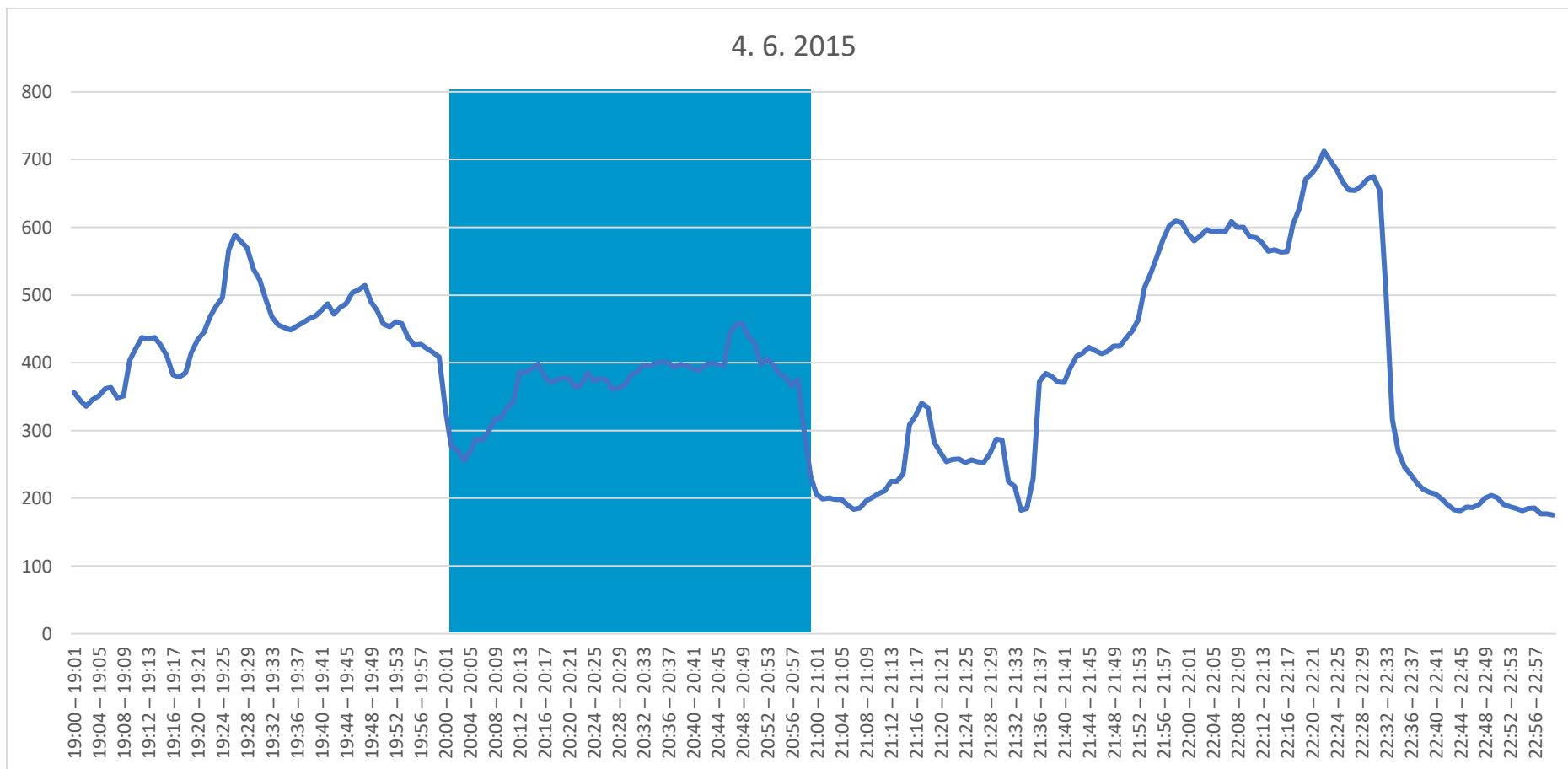
3. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 28. 5. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

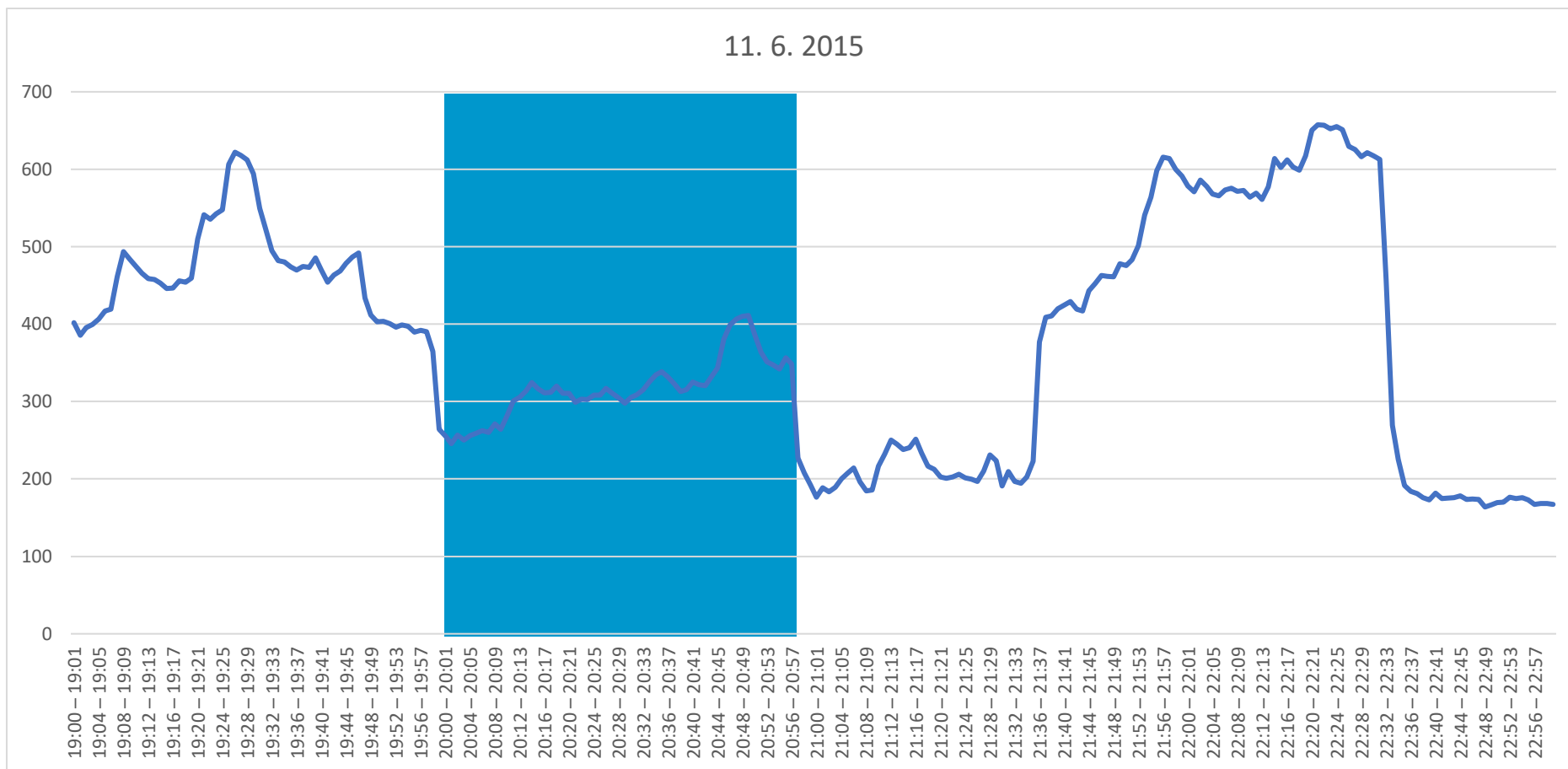
4. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 2. 6. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

5. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 4. 6. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

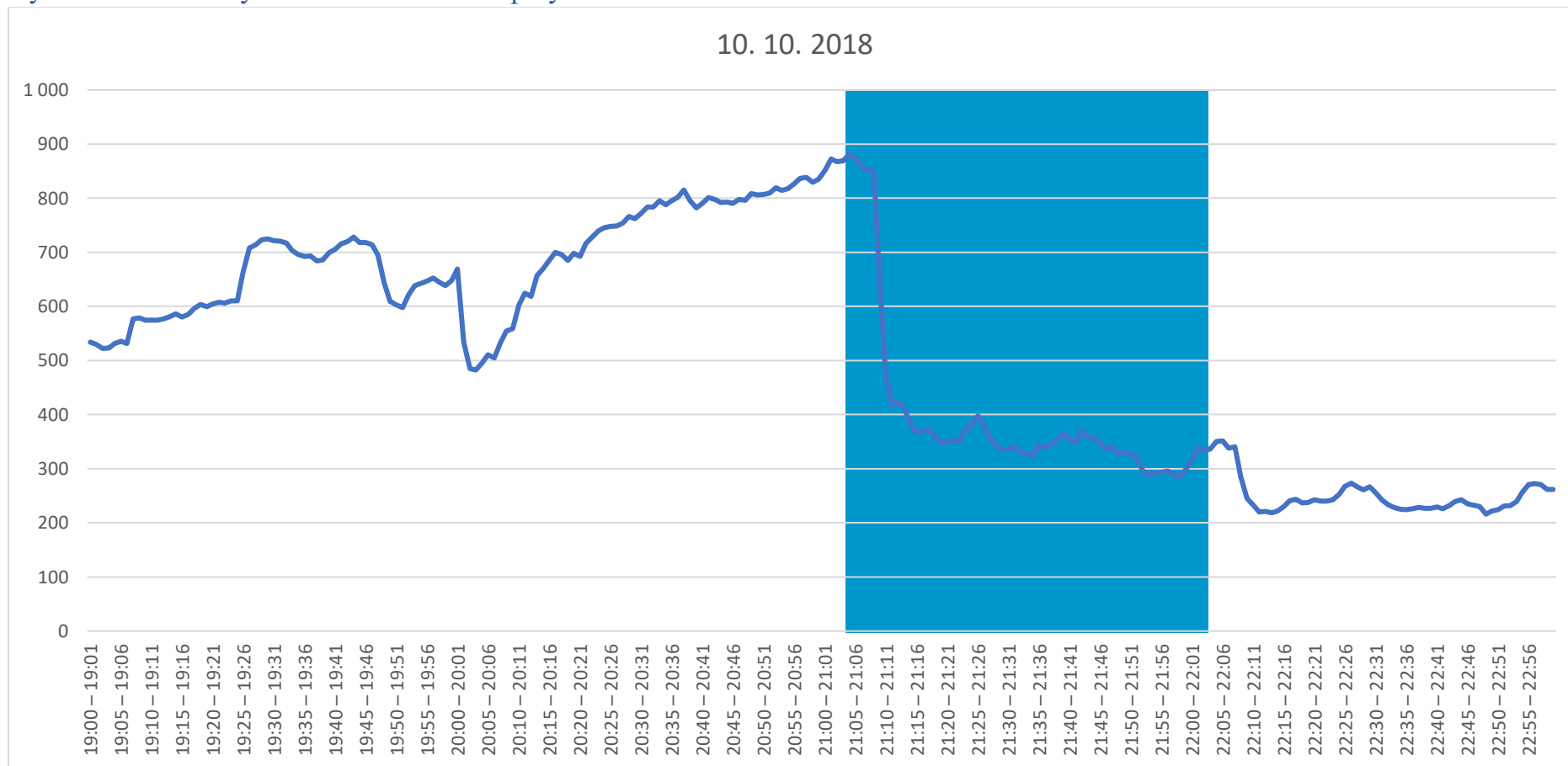

6. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 11. 6. 2015. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

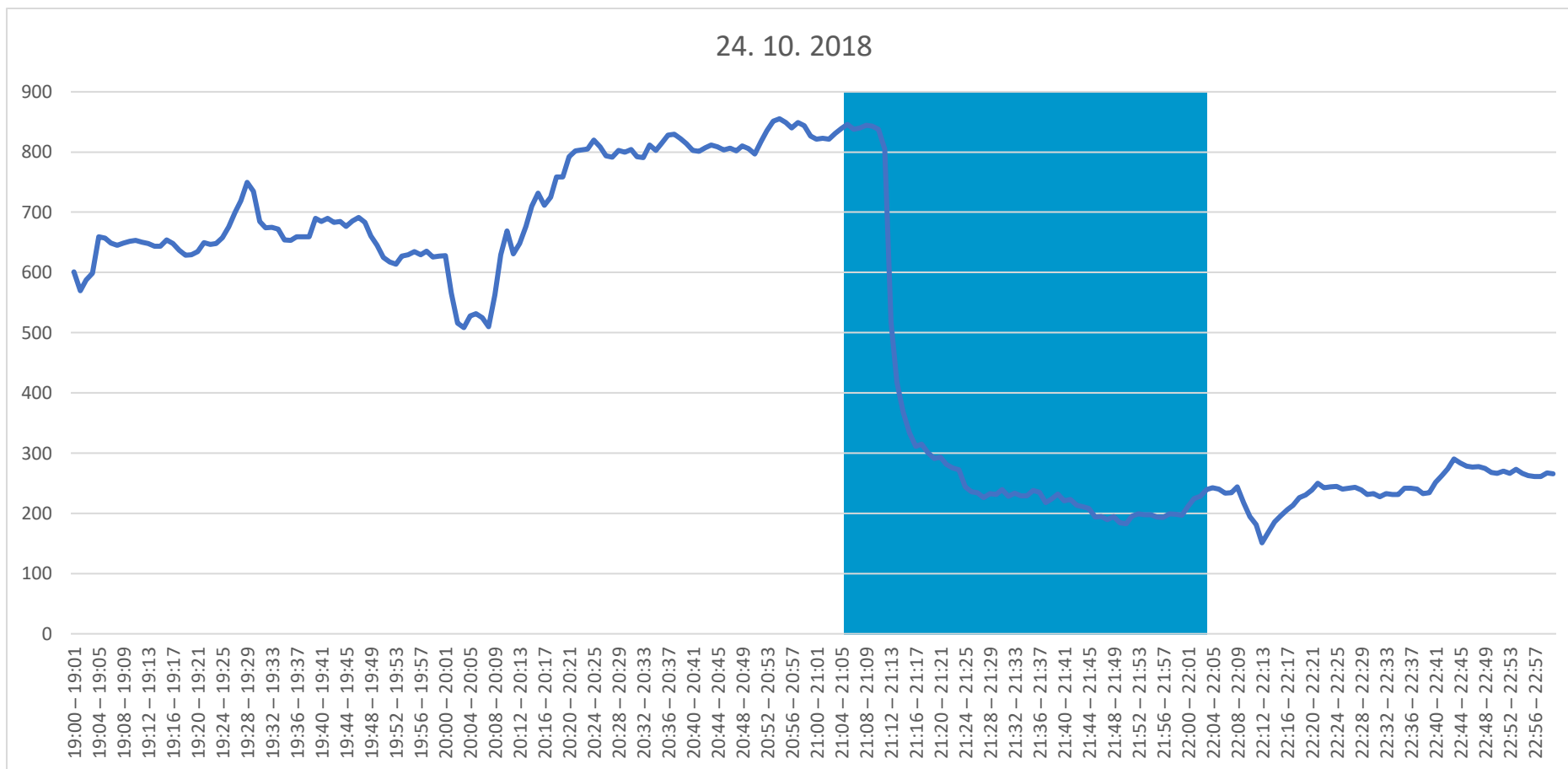

Výběr dnů v době vysílání Dovolené v ěře páry

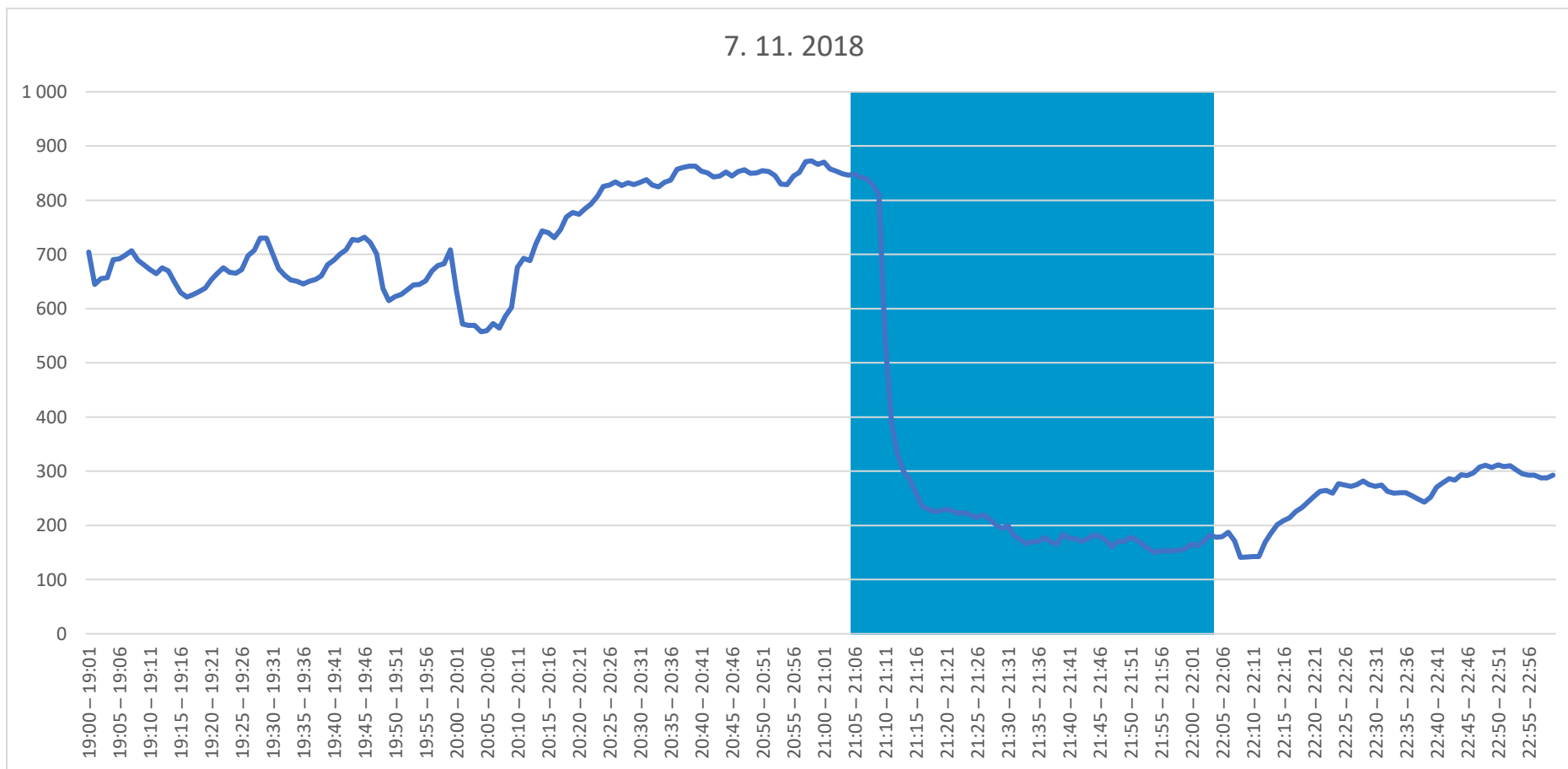
7. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 10. 10. 2018. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

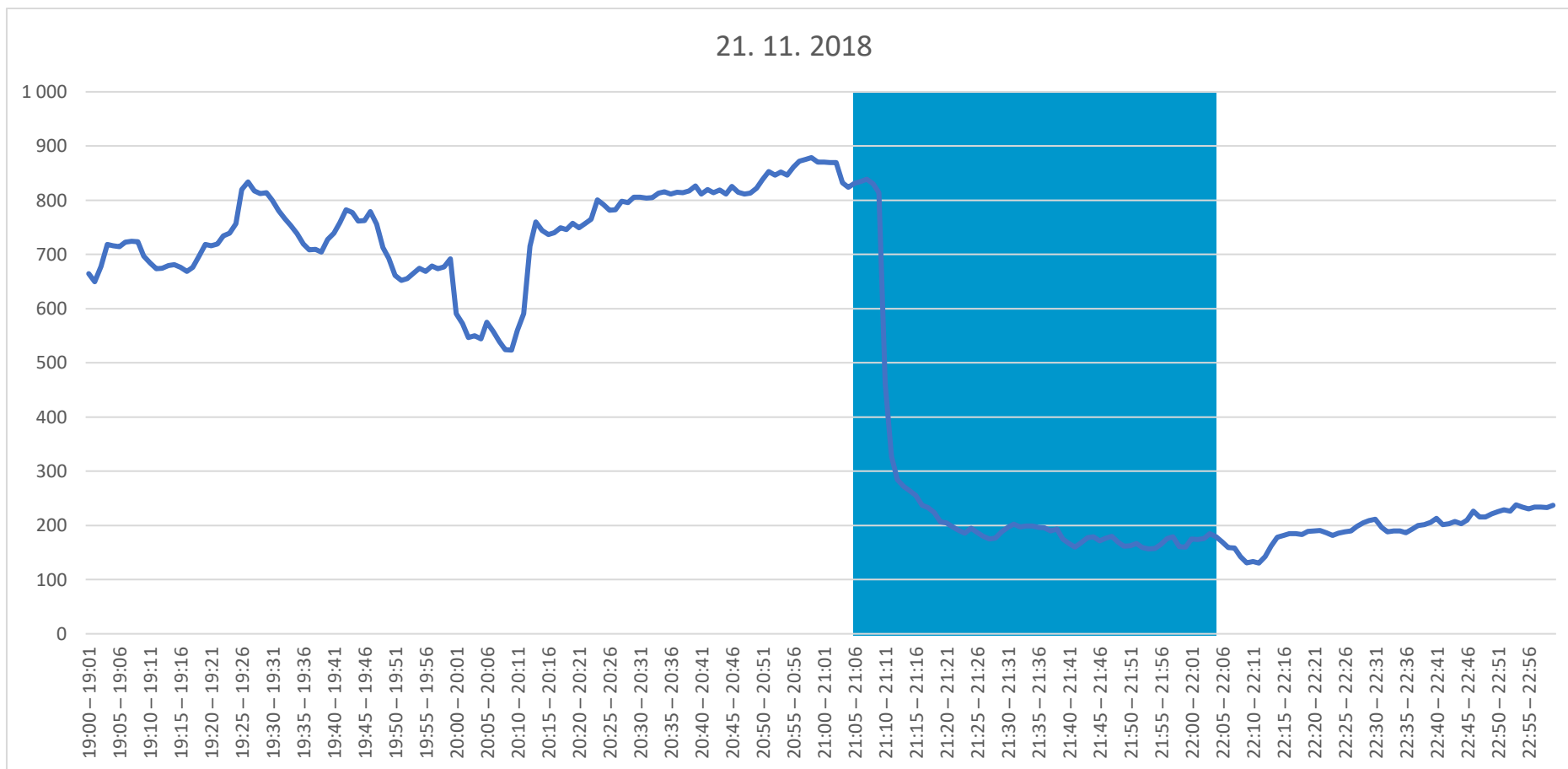
8. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 24. 10. 2018. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

9. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 7. 11. 2018. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.

10. graf v příloze č. 8

Denní sledovanost ČT 21. 11. 2018. Zdroj: ATO – Nielsen Admosphere.